

SEANCE DE L'APRES-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 5 m.

De vergadering wordt geopend om 15 h 5 m.

EXCUSES — VERONTSCHULDIGD

MM. Bock, De Backer, à l'étranger; Mmes Herzet, Van der Wildt, MM. Lozie, Monfils, Vermeiren, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Bock, De Backer, in het buitenland; de dames Herzet, Van der Wildt, de heren Lozie, Monfils en Vermeiren, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATION

*Comités permanents de contrôle des services
de renseignements et de police*

MEDEDELING

*Vaste Comités van toezicht op de inlichtingen-
en politiediensten*

M. le Président. — Par lettre du 17 mai 1994, les présidents des Comités permanents de contrôle des services de police et de renseignements transmettent la version actualisée, telle qu'adoptée en leur réunion conjointe du 29 avril 1994, du statut des membres des services d'enquêtes, institués par la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements.

Bij brief van 17 mei 1994, zenden de voorzitters van de Vaste Comités van toezicht op de politie- en inlichtingendiensten de geactualiseerde versie, zoals aangenomen in hun gemeenschappelijke vergadering van 29 april 1994, van het statuut van de leden van de dienst enquêtes ingesteld door de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten.

— Dépôt au greffe.

Neergelegd ter griffie.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERMASSEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE TRAGE POSTBEDELING IN HET LIMBURGSE MAASLAND»

QUESTION ORALE DE M. VERMASSEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LA LENTEUR DE LA DISTRIBUTION DU COURRIER DANS LE MAASLAND LIMBOURGEOIS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vermassen aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de trage postbedeling in het Limburgse Maasland».

Het woord is aan de heer Vermassen.

De heer Vermassen (SP). — Mijnheer de Voorzitter, nog niet zo lang geleden voerde De Post een campagne onder het motto «De dag +1 is de correspondentie bij de bestemming». Dit betekent dat een poststuk wordt besteld de dag nadat het in de postbus wordt gedeponeerd. Ik weet niet in welke mate De Post globaal in zijn opzet slaagt. Ik weet wel dat dit voor het Limburgse Maasland

geenszins het geval is. Niet zelden komen de poststukken slechts twee of zelfs drie dagen na het posten op de plaats van bestemming. Eén en ander zou te maken hebben met het gebrekkig functioneren van het sorteercentrum in Antwerpen. Toen er in Hasselt nog een sorteercentrum was, waren er helemaal geen problemen. Die zijn begonnen vanaf het moment dat alle poststukken in het sorteercentrum Antwerpen werden gesorteerd.

Kan de minister mij zeggen wat de oorzaak is van deze vertraging in de postbestelling in het Limburgse Maasland en welke maatregelen hij van plan is te nemen om dit probleem zo snel mogelijk op te lossen?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Di Rupo.

De heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, overeenkomstig de bepalingen van het beheerscontract en de kwaliteitseisen die De Post werden opgelegd, werden belangrijke inspanningen gedaan om de vertraging in de postbestelling te verbeteren.

In 1993 werd de kwaliteit ervan gevoelig verbeterd.

Er werden inderdaad 89 pct. van de brieven besteld op dag D + 1 en 98 pct. op dag D + 2, wat een verbetering betekent van 4 pct. tegenover 1992.

Het is nochtans juist dat zich problemen voordeden bij het overbrengen van de activiteiten van Hasselt X naar Antwerpen X op 1 maart 1994.

De Post deelt mij mee dat deze problemen zo goed als opgelost zijn en dat alle schikkingen werden getroffen om de postbestelling zonder vertraging te verzekeren.

Ik heb De Post gevraagd alles in het werk te stellen om haar verbintenissen na te komen en mij op de hoogte te houden van de bereikte resultaten.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. DESMEDT AU MINISTRE DES FINANCES SUR «UNE NOTE JOINTE A LA DECLARATION D'IMPOTS DES PERSONNES PHYSIQUES POUR LES REVENUS DE L'ANNEE 1993»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESMEDT AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER «EEN NOTA DIE GEVOEGD IS BIJ HET AANGIFTEBILJET VOOR DE PERSONENBELASTING BETREFFENDE DE INKOMSTEN VAN HET JAAR 1993»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Desmedt au ministre des Finances sur «une note jointe à la déclaration d'impôts des personnes physiques pour les revenus de l'année 1993».

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (FDF). — Monsieur le Président, parmi les documents joints aux déclarations d'impôts adressées aux contribuables pour les revenus de l'année 1993, figure une note intitulée «Quelques chiffres bons à savoir sur les impôts. A quoi servent vos impôts?»

Cette note détaille, de la façon suivante, la répartition du revenu de l'impôt: Régions et Communautés: 32 p.c.; intérêts de la dette publique: 27 p.c.; dépenses sociales: 22 p.c.; autorité fédérale: 11 p.c.; dépenses économiques: 5 p.c.; Union européenne: 3 p.c.

Le citoyen qui prend connaissance de ce document a ainsi l'impression qu'il paie trois fois plus d'impôts pour les Régions et Communautés que pour l'Etat fédéral alors qu'en réalité, les char-

ges d'intérêt de la dette et les dépenses sociales et économiques relèvent également du budget fédéral qui perçoit donc, en fait, 63 p.c. du revenu de l'impôt.

M. le ministre n'estime-t-il pas que cette présentation n'est pas exacte et qu'elle risque de donner une image défavorable des entités fédérées?

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, je ne partage pas l'avis de M. Desmedt sur la présentation des chiffres relatifs à la destination donnée aux impôts.

Au contraire, la répartition figurant dans le document informatif joint à la déclaration à l'impôt des personnes physiques montre bien l'importance prise dans notre pays par les Régions et les Communautés.

Je m'étonne qu'un membre d'un parti fédéraliste comme le FDF critique le fait que l'on fasse apparaître au citoyen l'importance des compétences transférées aux Régions et Communautés. Le fait qu'une part considérable des ressources fiscales soit affectée aux Régions et aux Communautés pour leur permettre d'accomplir les tâches qui leur incombent n'a, à mon avis, rien de défavorable, bien au contraire.

Du reste, les explications mentionnées en regard des tableaux font clairement ressortir que chacun des autres postes couvre des dépenses effectuées par l'Etat fédéral. Ceci est clairement mentionné pour chaque rubrique.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt pour une réplique.

M. Desmedt (FDF). — Monsieur le Président, je crains que le citoyen n'ait pas l'impression que les Régions et Communautés ont davantage de compétences mais bien qu'elles coûtent plus cher.

Ramener les dépenses de l'impôt relevant de l'autorité fédérale à 11 p.c. me semble abusif. Quoi que vous en pensiez, le citoyen aura le sentiment que les Régions et Communautés coûtent trois fois plus cher que l'Etat central.

Il est vrai qu'il est bon d'expliquer au contribuable à quoi sert l'impôt, mais il me semble qu'il aurait été plus justifié de le détailler matière par matière. Je ne mets en doute ni vos intentions, monsieur le ministre, ni celles de votre administration, mais j'ai peur que l'effet ne soit pas tout à fait celui que vous escomptez.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — On aurait pu évidemment détailler les différents secteurs relevant de la compétence des Communautés et des Régions. On mentionne dans la rubrique explicative les principales matières, et l'enseignement en fait partie.

Je trouve qu'il est bon que les citoyens sachent où va l'impôt qu'ils paient et d'où vient l'argent utilisé par les différents niveaux de pouvoir.

Il ne faut pas laisser croire que seul l'Etat fédéral coûte cher au contribuable parce qu'il est le seul, pour l'essentiel, à prélever l'impôt et que, par contre, l'enseignement pourrait être financé sans que cela coûte un seul franc au citoyen. Je trouve qu'il est juste que ce dernier sache qu'une bonne partie des impôts sert à financer des matières importantes comme l'enseignement.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CUYVERS AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTE-NARENZAKEN OVER «MAATREGELEN OM DE ORDE TE BEWAREN OP 20 JUNI TE KROMBEKE NAAR AANLEIDING VAN DE GEPLANDE STRAATPAARDEN-KOERSEN»

QUESTION ORALE DE M. CUYVERS AU MINISTRE DE
L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR
«DES MESURES VISANT A MAINTENIR L'ORDRE LE
20 JUIN A KROMBEKE A L'OCCASION DES COURSES
EQUESTRES PREVUES SUR LA VOIE PUBLIQUE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cuyvers aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «maatregelen om de orde te bewaren op 20 juni te Krombeke naar aanleiding van de geplande straatpaardenkoersen».

Het woord is aan de heer Cuyvers.

(De heer Cuyvers installeert een radiocassetterecorder op het spreekgestoelte.)

Mijnheer Cuyvers, ik stel vast dat u een radiocassetterecorder hebt meegebracht. Ik moet u erop wijzen dat enkel u het woord mag voeren.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, de bandopname neemt slechts 15 seconden in beslag en zij vormt een belangrijk element ter ondersteuning van mijn vraag. Ik ben eerlijk genoeg om mijn voornemen niet te verbergen.

De Voorzitter. — Goed; u hebt het woord, mijnheer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, op 20 juni plannen de organisatoren een nieuwe uitgave van de straatpaardenkoersen te Krombeke. Een invloedrijk lid van de Regering noemde dit in een brief aan mij gericht «barbaarse praktijken die uit een andere tijd stammen».

Dierenbeschermingsorganisaties en de dierenrechtenorganisatie Gaia mobiliseren voor een betoging. Momenteel hebben reeds meer dan 850 mensen toegezegd om op 20 juni om 16 uur 30 te betogen in Krombeke. Ikzelf zal één van de 850 betogers zijn. Hiermee willen wij beletten dat er ook maar één paard vertrekt. De uitdrukking «over mijn lijk» is al gevallen. Hiermee bedoel ik uiteraard niet mijn eigen lijk.

Volgens een recent krantartikel vreest de burgemeester van Poperinge voor een nieuwe boerenkrijg van woedende kijklustigen tegenover de vreedzame betogers. Ik laat u nu een doodsbereiging horen.

Uit de radiocassetterecorder die de heer Cuyvers aanzet, klinken volgende woorden. «Ik zal u doodsteken als gij in Krombeke komt, gij nietsnut».

Dit is een anonieme mededeling op het antwoordapparaat van Michel Vandenbosch, de vice-voorzitter van Gaia.

Mijnheer de minister, is deze explosieve situatie een voldoende belangrijke reden om zoals vorig jaar te Sint-Eloois-Winkel de straatpaardenkoersen — of paardenstraatkoersen — alsnog in extremis te verbieden omwille van het evidente gevaar van verstoring van de openbare orde?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, na deze vraag en na hetgeen in de Kamer werd gezegd, wens ik duidelijkheid te scheppen inzake mijn bevoegdheid in deze materie. Ik heb mijn verantwoordelijkheid vorig jaar trouwens opgenomen ter gelegenheid van de gebeurtenissen in Sint-Eloois-Winkel.

Ten eerste, de reglementering van straatpaardenkoersen — of zijn het paardenstraatkoersen? — valt onder de bevoegdheid van de minister van Landbouw, die instaat voor het dierenwelzijn. Hij heeft aangekondigd bijzondere voorschriften te zullen uitvaardigen voor het houden van dit soort van koersen vóór 20 juni 1994, datum van de koersen te Krombeke.

Ten tweede, het toelaten of verbieden van een manifestatie op de openbare weg behoort tot de bevoegdheid van de burgemeester, in dit geval de burgemeester van Poperinge, die de lokaal

bevoegde en verantwoordelijke overheid is. Ik heb vernomen dat de burgemeester reeds de toelating heeft verleend tot het organiseren van deze koers.

Ten derde, ik heb eveneens kennis genomen van de intenties van Gaia om op 20 juni te Krombeke te betogen tegen de straatpaardenrennen. Hoe meer ik erover nadenk, hoe meer ik de voorkeur geef aan «paardenstraatrennen», want ik zie niet in waarom het over straatpaarden zou gaan. De burgemeester heeft van Gaia reeds een schriftelijke aanvraag voor een betoging ontvangen. Tot nu toe houdt hij zijn antwoord in beraad.

Ten vierde, als minister van Binnenlandse Zaken kan ik enkel ingrijpen indien uit de beschikbare inlichtingen blijkt dat de door de lokaal bevoegde overheden getroffen maatregelen niet passend zijn. Op basis van de inlichtingen waarover ik thans beschik, kan ik natuurlijk niet besluiten dat de lokale overheid geen passende maatregelen heeft getroffen en dat de situatie als dusdanig het mij mogelijk maakt de gouverneur te vragen het spektakel te verbieden. Dat is immers de procedure die moet worden gevolgd en die ook in Sint-Eloois-Winkel is gevolgd.

Ik kan alleen zeggen dat de situatie in Krombeke, meer bepaald de ordehandhaving, door mijn diensten op de voet wordt gevolgd en dat ik niet van plan ben om honderden rijkswachters in te zetten om het spektakel te laten plaatshebben. Men mag gerust noteren dat ik niet van plan ben hen aan andere taken, zoals verkeersveiligheid, te onttrekken om de koersen te laten plaatsvinden. In de loop van de veertien dagen voorafgaand aan de wedrennen zal dit het doorslaggevend element zijn voor mijn beslissing om al dan niet in te grijpen.

Ik heb gelezen dat de rennen enkele jaren geleden konden worden ingericht met drie veldwachters. Als de burgemeester van Poperinge meent dat hij dit nu ook nog zo kan doen, dan moet hij die verantwoordelijkheid op zich nemen en dan heb ik in de hele zaak geen enkele bevoegdheid. Wanneer hij echter de rijkswacht wettelijk vordert om de rennen te laten plaatshebben, kan ik natuurlijk van mening zijn dat ik daar niet op inga en kan ik de gouverneur de opdracht geven andere maatregelen te nemen.

Mijn persoonlijke mening over deze zaken is bekend. Het spijt mij te moeten vaststellen dat wij een volk zijn dat levende vissen uit champagneglazen drinkt, op ratten schiet, paarden door de straten jaagt om hun benen te breken en meer van dat fraais. Ik ben daar niet zo fier op en ben van oordeel dat dit ons volk niet verheft. Mijn voorkeur is bekend, maar mijn bevoegdheid moet even duidelijk zijn. Het is te vroeg mij daar op het ogenblik over te ondervragen. Ik kan alleen mijn voorkeur tot uitdrukking brengen in een beslissing inzake ordehandhaving en daarvoor is het nu te vroeg.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers voor een repliek.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister hartelijk voor zijn omstandig antwoord en voor zijn fair play dat hij dit antwoord pas nu in de Senaat heeft gegeven, hoewel twee collega's volksvertegenwoordigers dezelfde vraag, maar aan de verkeerde minister hebben gesteld.

Uit het omstandig antwoord van de minister heb ik vooral onthouden dat «hij niet van plan is om honderden rijkswachters aan andere taken te onttrekken om de koers te laten plaatsvinden». Nu reeds hebben 850 mensen toegezegd dat ze op 20 juni eerstkomend om 16 uur 30 in Krombeke zullen zijn. Ik veronderstel dus dat de burgemeester van Poperinge onmogelijk in staat zal zijn om met zijn eigen mensen de orde te handhaven. Naarmate de recrutering van betogers vordert, zullen er dus nog meer argumenten komen die het de minister van Binnenlandse Zaken mogelijk maken inderdaad op te treden in het kader van de handhaving van de binnenlandse orde en veiligheid en zo indirect te beletten dat — ik citeer een vooraanstaand lid van de Regering — «deze barbaarse praktijken die uit een andere tijd stammen» nog kunnen plaatshebben. Indien minister Bourgeois zijn verantwoordelijkheid niet op zich wil nemen, moeten er jammer

genoeg andere middelen worden gebruikt, gezien het toegenomen moreel besef dat men bepaalde dingen dieren niet meer kan aandoen.

Ik dank de minister nogmaals voor zijn antwoord.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERREYCKEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE DIPLOMATIEKE HOUDING TEGENOVER CHINA, MEDE IN HET LICHT VAN HET TIBETAANSE PROBLEEM»

QUESTION ORALE DE M. VERREYCKEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «L'ATTITUDE DIPLOMATIQUE A L'EGARD DE LA CHINE, COMPTE TENU NOTAMMENT DU PROBLEME TIBETAIN»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Verreycken aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de diplomatieke houding tegenover China, mede in het licht van het Tibetaanse probleem».

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, inzake de kwestie Tibet werd door de Verenigde Naties verscheidene maken, middels resoluties, verwezen naar de schending van alle volkerenrechten. Zowel de resolutie 1353, als 1723, als 2079, verwijzen naar de volkerenmoord en de ontkenning van het Tibetaanse recht op zelfbeschikking. Zeer recent bleek uit een BBC-reportage nog dat sommige Chinese provincies hun productie voor meer dan de helft danken aan tewerkstelling van dwangarbeiders. Deze dwangarbeiders worden in meerderheid gevormd door degenen die politiek of filosofisch anders denken dan het heersende, communistische regime.

Toen in de Kamer een resolutie in verband met Tibet diende te worden besproken, kwam er een formeel protest van de Chinese ambassadeur die zich verzette tegen elke bespreking van de schendingen van het internationaal recht door China. Toch werd vorige week een officiële delegatie van de Chinese Volksrepubliek ontvangen door de voorzitters van Kamer en Senaat.

Daaromtrent wens ik enkele vragen te stellen.

Ten eerste, meent de minister niet dat hiermee de indruk wordt gewekt dat de Chinese communistische dictatuur door België als «democratie» zou worden aanvaard?

Ten tweede, is het niet zo dat met de meeste nadruk de genocide op het Tibetaanse volk moet worden aangeklaagd door democratische landen?

Ten derde, meent de minister dat relaties met een land dat zijn uitvoer baseert op dwangarbeid van politieke gevangenen moeten worden opgevoerd?

Ten vierde, heeft de minister het ongenoegen van de Verenigde Naties onderstreept in zijn gesprekken met de officiële delegatie van de Chinese Volksrepubliek?

De Voorzitter. — Het woord is aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, eerst en vooral wil minister Claes de senator eraan herinneren dat de delegatie van de Chinese Volksrepubliek, geleid door de heer Li Ruihan, voorzitter van de Consultatieve Conferentie van het Chinese Volk, door het Belgische Parlement werd uitgenodigd, en niet door de Regering.

Tijdens de gesprekken die hij met deze delegatie voerde, herhaalde hij, zoals elke maal dat hij daartoe de gelegenheid heeft, ons standpunt over de minderheden in China en meer in het

bijzonder de Tibetaanse. Het is juist dat de Tibetaanse cultuur en patrimonium bedreigd zijn en dat zij onder druk staan om geassimileerd te worden, maar men kan moeilijk beweren dat zij het slachtoffer zijn van een genocide.

Het probleem van de uitvoer van produkten, gefabriceerd door gevangenen is sinds lang een bekommernis van de Westerse Staten. Overigens onderzoeken de Westerse landen nu of men in de GATT-reglementering een verbod op de uitvoer van dwangarbeidsprodukten kan inlassen. Tijdens recente besprekingen hierover bleek dat de Chinese autoriteiten, bewust van onze wens dat zij aan dit soort praktijken een einde zouden maken, geneigd zijn om in te gaan op onze eisen.

Minister Claes zou er tenslotte nog willen aan toevoegen dat hij alle problemen inzake Tibet zal behandelen tijdens besprekingen die hij begin juni met de Dalai Lama, in zijn hoedanigheid van geestelijke leider van het Tibetaanse volk en Nobelprijswinnaar, zal voeren.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken voor een repliek.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, het is natuurlijk overbodig om in polemieken te treden met de minister van Binnenlandse Zaken die enkel het standpunt van de minister van Buitenlandse Zaken verwoordt. Ik wil er toch op wijzen dat de ontkenning van het begrip «genocide» mij eerder vreemd voorkomt omdat ik deze term vind zowel in resoluties van de Verenigde Naties als in rapporten van Amnesty International.

De term komt dus helemaal niet van mij. Ik heb geen kennissen in Tibet en ik ben er ook niet geweest. Die term is wel degelijk terug te vinden in internationaal aanvaardbare rapporten en verslagen.

Overigens heb ik een voorstel van resolutie ingediend in de Vlaamse Raad. In voetnoten en verwijzingen naar verschillende documenten onderstrepen wij dezelfde stelling. Ik zal hierop te gelegener tijd beslist terugkomen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LES DIFFICULTES POLITIQUES RENCONTREES PAR UN PROJET D'AIDE AUX JEUNES DIPLOMES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «DE POLITIEKE MOEILIKHEDEN WAARMEE EEN PROJECT VOOR DE ARBEIDSBEMIDDELING VAN PAS AFGESTUDEERDEN TE KAMPEN HEEFT»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au ministre de l'Emploi et du Travail sur «les difficultés politiques rencontrées par un projet d'aide aux jeunes diplômés».

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL). — Monsieur le Président, *Talent*, le supplément hebdomadaire à *La Libre Belgique*, à *l'Echo* ainsi qu'à *Trends Tendances* et *Le Vif/L'Express* a fait état de ce qu'un projet d'aide aux jeunes diplômés serait «entravé» pour des raisons politiques.

Voici comment l'hebdomadaire introduit le thème: «Trois consultants montent une ASBL visant à encourager le placement de jeunes diplômés sans expérience au sein d'entreprises. Etant donné que le placement est interdit par la loi, les consultants demandent une autorisation de reconnaissance auprès du ministre de l'Emploi et du Travail. Le projet est politiquement irréaliste, leur répond-on au cabinet du ministre Miet Smet.» Et le journal termine: «Chronique d'un projet d'utilité sociale condamné jusqu'à présent aux oubliettes par volonté politique.»

L'ASBL, dénommée Criterium, sélectionne et engage des jeunes afin de les placer en entreprise pour une durée minimum de six mois.

Le ministre pourrait-il confirmer ou infirmer l'information en question, à savoir que le ministre se serait opposé à ce projet en raison du fait que son promoteur principal serait un ancien député UDRT? Ne convient-il pas de revenir sur ce projet à un moment où tous les moyens visant à mobiliser du travail pour les jeunes doivent être mis en œuvre?

M. le Président. — La parole est à M. Tobbacq, ministre, qui répond en lieu et place du ministre de l'Emploi et du Travail.

M. Tobbacq, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Monsieur le Président, voici la réponse que Mme Smet m'a prié de communiquer à M. Hatry :

« Mon chef de cabinet et mon chef de cabinet adjoint ont longuement reçu les représentants de l'ASBL Criterium il y a quelques mois, le 23 décembre 1993.

Le projet de cette ASBL consistait en l'engagement de jeunes universitaires qui ne disposaient d'aucune expérience professionnelle en vue de les mettre à la disposition d'entreprises pour exercer des fonctions de cadre ou se préparer à l'exercice de telles fonctions.

Pendant une période de six mois, ces candidats cadres acceptaient une rémunération inférieure aux minima légaux ou conventionnels.

Mes collaborateurs ont fait deux observations principales.

Premièrement, il n'est pas possible de déroger, comme le propose Criterium, aux minima barémiques fixés par les conventions collectives de travail conclues au sein des diverses commissions paritaires.

Deuxièmement, la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à disposition d'utilisateurs a précisément limité la possibilité d'une telle mise à disposition. Celle-ci n'est possible que dans le cadre du travail intérimaire — chapitre II de cette loi — ou dans les situations exceptionnelles visées aux articles 31 et 32 de cette loi moyennant autorisation préalable de l'Inspection des lois sociales ou son avertissement en cas de mise à disposition dans le cadre de la collaboration entre entreprises d'une même entité économique et financière, ou en vue de l'exécution momentanée de tâches spécialisées requérant une qualification professionnelle particulière.

Compte tenu de l'intérêt présenté par le projet Criterium, mes collaborateurs ont proposé aux représentants de cette ASBL de prendre contact avec l'Union professionnelle des entreprises de travail intérimaire; en effet, cette activité devrait pouvoir s'intégrer dans le cadre du travail intérimaire tout en préservant sa spécialité qui est la mise à disposition de futurs cadres.

En outre, depuis l'arrêté royal du 24 décembre 1993, les dispositions relatives à l'emploi tremplin peuvent aussi apporter une solution aux entreprises qui souhaitent engager un jeune de moins de trente ans.

Ces employeurs sont alors autorisés à payer ce jeune à 90 p.c. de la rémunération normale pendant un an et peuvent aussi le licencier avec un préavis d'un mois pendant les trois premières années de l'engagement.

Une autre piste, qui ne relève pas des compétences fédérales, serait peut-être de considérer cette initiative Criterium comme un projet en matière de formation et de placement, secteurs qui ressortissent aux compétences des Régions et des Communautés.

Je m'inscris totalement en faux contre l'accusation selon laquelle des raisons de nature politique auraient inspiré l'avis de mes collaborateurs. La réponse et les suggestions de ces derniers reposaient uniquement sur des considérations juridiques et pratiques; ils avaient, de plus, indiqué qu'un contact avec l'UPEDI faciliterait la recherche d'une solution pour ce projet qui leur semblait très intéressant. »

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER SUYKERBUYK AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « HET GEBREK AAN OVERLEG BIJ DE OPRICHTING VAN HET BENELUX-COMITE VAN WIJZEN »

QUESTION ORALE DE M. SUYKERBUYK AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LE MANQUE DE CONCERTATION CONCERNANT LA MISE EN PLACE DU COMITE BENELUX DES SAGES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « het gebrek aan overleg bij de oprichting van het Benelux-Comité van wijzen ».

Het woord is aan de heer Suykerbuyk.

De heer Suykerbuyk (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik verneem dat er een Benelux-Comité van wijzen werd opgericht om na te denken over de rol die de Benelux nog kan spelen. Wat is de bedoeling van dit comité? Hoe is deze groep samengesteld? Wie vertegenwoordigt er België? Waarom werd er vooraf geen overleg gepleegd met de Interparlementaire Benelux-Raad, die op het ogenblik heel wat aandacht geeft aan de nieuwe rol die de Benelux in de toekomst kan spelen?

Na het van kracht worden van het Sint-Michielsakkoord behoort 60 pct. van de Benelux-aangelegenheden tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten. Naar verluidt werden de Gemeenschappen en Gewesten niet betrokken bij het initiatief tot oprichting van het comité. Waarom niet? Kunnen de Gemeenschappen en de Gewesten hierbij nog worden betrokken? Dit lijkt mij noodzakelijk indien men de Benelux wil schoeien op een leest die rekening houdt met Europa en met de nieuwe Belgische federatie.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobbacq, die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Tobbacq, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, dit jaar zal de Benelux haar 50-jarig bestaan vieren. Bij die gelegenheid is het nuttig na te denken over de rol die de Benelux nog te vervullen heeft. Er werd reeds veel verwezenlijkt, maar de Europese Unie opent nu ook nieuwe perspectieven bijvoorbeeld op het gebied van de eenmaking van de interne markt en de grensoverschrijdende samenwerking.

De Raad van ministers van de Benelux heeft in februari van dit jaar besloten een informele overleggroep op te richten om zich te bezinnen over de toekomst van de Benelux.

Dit Comité van wijzen wordt voorgezeten door Luxemburg, dat ook de Ministerraad van de Benelux presideert. Het bestaat uit zes leden, waarvan drie hoge ambtenaren: de secretaris-generaal van het ministerie van Economische Zaken van Nederland, de heer Geelhoed, de secretaris-generaal van het ministerie van Buitenlandse Zaken van België, de heer Roelants, en de directeur-generaal Politiek van het ministerie van Buitenlandse Zaken te Luxemburg, de heer Schmidt. Verder maken nog deel uit van dit Comité: een ere-ambassadeur uit Luxemburg, de heer Wurth, een commissaris van de koningin uit Nederland voor de provincie Limburg, de heer Van Voorst tot Voorst, en een voormalig staatssecretaris uit België, de heer Deworme.

De Belgische leden, secretaris-generaal Frans Roelants en de heer Deworme, die een voormalig Benelux-raadslid is en tevens burgemeester van de grensgemeente Virton, werden door Vice-Eerste minister Claes aangewezen in overleg met de Eerste minister.

De Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken heeft de deelregeringen formeel op de hoogte gebracht van de oprichting van dit comité en het eveneens verzekerd dat de Ge-

meenschappen en de Gewesten geconsulteerd zullen worden door de Belgische leden, die in hun werkmethode en adviezen uiteraard rekening zullen houden met de suggesties van onze regionale instellingen.

Indien de adviezen van het comité uitmonden in concrete voorstellen aan de Benelux-Ministerraad, zullen de geijkte procedures, zoals vastgelegd in het Sint-Michielsakkoord, dan ook worden gevolgd.

Uiteraard staat het de Interparlementaire Benelux-Raad vrij alle nuttige opmerkingen te formuleren ten behoeve van dit comité, dat tegen het einde van dit jaar verslag zal uitbrengen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. BOUGARD AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LA DELIVRANCE DE VISAS A DES REFUGIES RWANDAIS»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUGARD AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «HET AFGEVEN VAN VISA AAN RUANDESE VLUCHTELINGEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Bougard au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «la délivrance de visas à des réfugiés rwandais».

La parole est à M. Bougard.

M. Bougard (Ecolo). — Monsieur le Président, plusieurs réfugiés rwandais, parfaitement identifiables, dont l'appartenance à des mouvements démocratiques et à des associations de défense des droits de l'homme est avérée, attendent à Bujumbura et à Nairobi un feu vert concernant l'octroi d'un visa pour la Belgique.

Il me revient qu'une décision globale devrait intervenir incessamment sur ce point. Etant donné les circonstances présentes, je ne puis croire à un refus pur et simple de votre part, monsieur le ministre.

Aussi, je me permets de vous poser la question suivante: ces réfugiés rwandais obtiendront-ils un statut de personnes déplacées, comme celui accordé aux réfugiés de l'ex-Yougoslavie, ou pourront-ils prétendre au statut de réfugié politique, tel que prévu par la Convention de Genève?

M. le Président. — La parole est à M. Tobback, ministre.

M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Monsieur le Président, j'aborderai d'abord la question de l'octroi de visas à des ressortissants rwandais.

Après concertation avec mon collègue des Affaires étrangères, et en accord avec celui-ci, j'ai donné des instructions spéciales à mes services, lesquelles peuvent être considérées comme une décision globale car elles concernent pratiquement toutes les demandes de visas émanant de ressortissants rwandais. Ceux-ci peuvent en outre introduire une demande d'asile auprès des autorités belges.

La question de savoir si ces personnes peuvent être considérées comme des réfugiés au sens de la Convention de Genève devra être tranchée par le Commissaire général aux réfugiés et apatrides qui est seul compétent en la matière, conformément aux articles 49 et 57, 6°, de la loi du 15 décembre 1980 relative aux étrangers. Un recours peut néanmoins être introduit auprès de la Commission permanente de recours.

Comme prévu par la loi, chaque dossier devra être examiné de façon individuelle. Puisque les demandes ne peuvent être refusées de manière globale, il est tout à fait normal qu'elles ne puissent être acceptées en bloc. La plupart des Rwandais qui résident actuellement en Belgique ou sont entrés dans notre pays grâce à un

visa ne doivent pas demander l'asile pour pouvoir rester temporairement dans notre pays. Un règlement spécial a été élaboré pour cette catégorie très limitée de personnes. Ce règlement n'est cependant pas valable pour les Rwandais entrés illégalement dans le pays. Les dispositions légales sont semblables à celles prévues sous la forme d'une réglementation spéciale pour les réfugiés qui proviennent de l'ex-Yougoslavie.

Comme vous, monsieur Bougard, certains membres de votre parti frère m'en veulent parce que nous pratiquons la prudence dans ce dossier. Vous ne pouvez tout de même pas me demander d'être vigilant à l'égard des réfugiés parmi lesquels des extrémistes auraient pu se glisser et me reprocher ensuite de ne pas les laisser entrer librement dans notre pays.

Quoi qu'il en soit, ce problème est délicat car la situation est tout à fait dramatique.

Selon la politique constante menée par le Haut Commissariat aux réfugiés des Nations unies, l'objectif poursuivi est d'accueillir les réfugiés dans les pays avoisinants et d'aider ces derniers à cet effet. Nous avons libéré une première somme de cent millions de francs au bénéfice des Rwandais qui se réfugient dans les pays limitrophes.

M. le Président. — La parole est à M. Bougard pour une réplique.

M. Bougard (Ecolo). — Monsieur le Président, je remercie le ministre de sa réponse. Il est vrai que, la semaine passée, j'ai développé une intervention portant sur les extrémistes rwandais. Mais le fait que des fascistes tentent de se glisser parmi les réfugiés ne doit pas servir de prétexte pour refuser l'accès au territoire à des modérés membres de mouvements démocratiques ou d'associations de défense des droits de l'homme. Actuellement, quelques-uns attendent un feu vert à Bujumbura et à Nairobi. Si ce n'est pas avec ces démocrates que le Rwanda se reconstruira, j'ignore avec qui cela pourra se faire.

M. le Président. — La parole est à M. Tobback, ministre.

M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Monsieur le Président, tout en gardant ces considérations judiciaires à l'esprit, je fais remarquer que je dois disposer du temps nécessaire pour séparer le bon grain de l'ivraie. M. Bougard a d'ailleurs lui-même l'objectivité de reconnaître que des extrémistes pourraient faire partie des réfugiés rwandais.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN HOOLAND AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «DE BEVOEGDHEID, DE VERANTWOORDELIJKHEID, DE VERALGEMENING EN DE BESTENDIGING VAN OPGEDREVEN EN GERICHTE VERKEERSCONTROLES IN HET KADER VAN HET WODCA-PROJECT»

QUESTION ORALE DE M. VAN HOOLAND AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LA COMPETENCE, LA RESPONSABILITE, LA GENERALISATION ET L'ORGANISATION PERMANENTE DE CONTROLES RENFORCES CIBLES DE LA CIRCULATION DANS LE CADRE DU PROJET «WODCA»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Hooland aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de bevoegdheid, de verantwoordelijkheid, de veralgemening en de bestendiging van opgedreven en gerichte verkeerscontroles in het kader van het WODCA-project».

Het woord is aan de heer Van Hooland.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer de Voorzitter, in aansluiting op mijn herhaalde vroegere vragen en interpellaties, gegeven het aanhoudend moorddadig verkeer op onze wegen — 1 660 doden en 77 000 gewonden in 1993 — en met de eerste bemoedigende resultaten van het WODCA-project in de provincie Antwerpen, vernam ik van de bevoegde minister(s) graag het volgende.

Ten eerste, wie heeft het initiatief voor WODCA genomen en hoelang loopt het project?

Ten tweede, wat zijn de resultaten en de vooruitzichten van WODCA-Antwerpen?

Ten derde, wie is — zijn — bevoegd en dus verantwoordelijk om een WODCA-aanpak gebeurlijk in heel België zonder uitstel te organiseren?

Ten vierde, welke problemen staan meer effectieve en gerichte verkeerscontroles in de weg, inzonderheid tijdens de weekends die telkens een onvoorstelbare tol aan doden eisen, in de regel zwaarder dan het afschuwelijk Ruanda paradrama?

Terloops vermeld ik dat bepaalde rijkswachtdistricten, los van de gemeentelijke politie, hun continuploegen gehalveerd hebben, bijvoorbeeld omdat ze een te lage interventiegraad haalden en niet omdat ze te weinig manschappen zouden hebben!

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, de vraag van de heer Van Hooland werd mij slechts om 12 uur bezorgd. Mijn antwoord op de vier vragen zal dus bijzonder kort zijn.

Ten eerste, het is de gouverneur van Antwerpen die het initiatief voor WODCA heeft genomen.

Ten tweede, de resultaten van WODCA-Antwerpen zullen wij kennen na 3 juni, de dag waarop de laatste WODCA-operatie plaatsvindt.

Ten derde, het zijn de minister, de gouverneurs, de procureurs-generaal en de burgemeesters van de betrokken gemeenten die bevoegd zijn om eventueel een grootscheepse WODCA-operatie te organiseren. Zij zijn derhalve ook verantwoordelijk.

Ten vierde, behalve personeelsgebrek indien men op grotere schaal wil werken, staan geen problemen de meer effectieve en gerichte verkeerscontroles in de weg. Wat de heer Van Hooland zegt over de rijkswachtdistricten, moet ik tegenspreken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Hooland voor een repliek.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer de Voorzitter, mijn vraag werd vóór 11 uur vanmorgen ingediend. Ik vraag de minister mij te willen verontschuldigen indien toch een probleem is gerezen.

Mijnheer de minister, indien er zoveel personen en instanties bevoegd zijn, is uiteindelijk niemand in deze morbide sector verantwoordelijk. U beweert dat alleen personeelsgebrek grootscheepse verkeerscontroles in de weg staat. Mijns inziens zijn er ook andere problemen. Dat de rijkswacht in bepaalde districten de continuploegen gehalveerd heeft, gebeurde niet omwille van personeelsgebrek, maar omwille van een te lage interventiegraad, werd mij door de rijkswacht zelf medegedeeld. Ik kan u voorbeelden geven met de percenten erbij.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, de verantwoordelijkheden zijn duidelijk vastgelegd. Wat in Antwerpen gebeurt, is het resultaat van het vijfhoeksoverleg zoals omschreven in de wet op het politieambt. Om resultaat te boeken, moet er samenwerking zijn tussen de gouverneur, de burgemeesters en het parket.

Opdat er geen misverstand zou ontstaan, wil ik ook duidelijk onderstrepen dat er geen gebrek is aan personeel. De vraag is eerder voor welke taken men de manschappen prioritair wil inzetten.

De gouverneur heeft mij uitgenodigd om de laatste actie van WODCA op zaterdag mee te maken zodat ik mij persoonlijk van de situatie kan vergewissen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW VAN CLEUVENBERGEN AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «HET VOOROPGESTELDE OVERLEG OVER DE GEWIJZIGDE SITUATIE VAN DE GRENSARBEIDERS IN NEDERLAND»

QUESTION ORALE DE MME VAN CLEUVENBERGEN AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «LA CONCERTATION PREVUE SUR LA NOUVELLE SITUATION DES TRAVAILLEURS FRONTALIERS AUX PAYS-BAS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen aan de minister van Sociale Zaken over «het vooropgestelde overleg over de gewijzigde situatie van de grensarbeiders in Nederland».

Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, op 17 mei hebben Belgische grensarbeiders die in Nederland werken aan de grensovergang in Maaseik actie gevoerd. De week ervoor gebeurde dat in Lommel en gisteren in Brussel.

Deze grensarbeiders zijn het slachtoffer van de eenzijdig door Nederland genomen beslissing om de ziekteverzekering en de fiscaliteit te wijzigen.

Minister De Galan antwoordde mij op 3 maart dat er ter zake al heel wat overleg was gepleegd en dat ze deze zaak van dichtbij zou volgen. In het belang van de grensarbeiders, zou ik het op prijs stellen een kort overzicht te krijgen van de stappen die minister De Galan al heeft gedaan, zowel met de betrokkenen in eigen land als in het kader van de Benelux, van Europa of rechtstreeks met Nederland. Zal dit overleg tot een aanvaardbaar resultaat voor de betrokkenen leiden? En zo ja, tegen wanneer? Dan heb ik nog een bijkomende vraag over de Nederlandse grensarbeiders tewerkgesteld in België. Volgens mijn interpretatie van het globaal plan moeten ook zij een bijzondere bijdrage betalen voor de sociale zekerheid: ze zijn immers in ons land sociaal verzekerd. Hoe zal dit gebeuren, ermee rekening houdend dat de sociale bijdragen nu via de fiscaliteit geregeld worden en die werknemers inzake fiscaliteit van Nederland afhangen? Een probleem dus dat analoog is aan dat van de Belgische grensarbeiders.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback die antwoordt namens de minister van Sociale Zaken.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen kan ik, namens mevrouw De Galan, het volgende medelen.

Zoals reeds in de pers werd vermeld, hebben de syndicale organisaties gisteren te Brussel gemanifesteerd uit protest tegen de maatregelen die de Nederlandse regering onlangs heeft beslist.

Na afloop van deze manifestatie heeft minister De Galan een delegatie van het ABVV ontvangen, terwijl een delegatie van het ACV op het kabinet van haar collega van Financiën te woord werd gestaan.

Zij had haar diensten reeds gevraagd mogelijke oplossingen voor deze problemen te onderzoeken in nauw overleg met deze organisaties en met de verschillende betrokken administraties.

Daartoe heeft zij contact opgenomen met de Nederlandse ministers die voor Sociale Zaken en Financiën bevoegd zijn, opdat zij hun standpunt ter zake zouden mededelen.

Hun standpunt kan als volgt worden samengevat: «Met ingang van 1990 zijn als gevolg van de zogenoemde Oort-wetgeving de heffing van de loon- en de inkomstenbelasting en de premieheffing volksverzekeringen geüniformeerd. Belangrijke onderdelen daarvan waren het terugbrengen van de premiegrens voor de volksverzekeringen van 65 900 gulden tot het einde van de eerste schijf van 42 123 gulden en de introductie van een heffing-vrije voet voor de premieheffing volksverzekeringen. Dit resulteerde in een verhoging van het premiepercentage in de eerste schijf. Daar stond evenwel een verlaging van het belastingpercentage tegenover. In het oorspronkelijke Oort-wetsvoorstel was voor de eerste tariefschijf een belastingtarief opgenomen van 7 pct. Het premiepercentage voor de volksverzekeringen in de eerste tariefschijf zou 28 pct. belopen. Ofschoon de verschuiving in verdeling tussen belasting en premies volksverzekeringen in de eerste schijf globaal inkomensneutraal was, kon niet worden voorkomen dan een specifieke groep, te weten personen die in Nederland alleen premieplichtig waren, hiervan nadeel zou ondervinden.

Onderdeel van de Oort-wetgeving was voorts dat bij de premieplicht voor AAW, Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, en de AWW, Algemene Weduwen- en Wezenwet, niet langer onderscheid zou worden gemaakt naar leeftijd. Dientengevolge zouden ook personen van 65 jaar en ouder premieplichtig worden voor de AAW. Deze uitbreiding van de premieplicht mocht evenwel niet leiden tot uitbreiding van aanspraken en uitgaven voor de AAW. Dat wil zeggen dat het leeftijdsonderscheid aan de prestatiezijde zou worden gehandhaafd.

De situatie waarin tegenover de uitbreiding van de premieplicht geen uitbreiding van de aanspraken stond, bracht het risico mee dat personen van 65 jaar en ouder bij de rechter hun aanspraak zouden doen gelden op uitkeringen en voorzieningen uit hoofde van de AAW. Het juridische risico hiervan werd zo groot geacht dat regering en parlement, vlak voor de inwerkingtreding, hebben besloten tot een wijziging van de Oort-wetgeving, teneinde budgettaire gevolgen te vermijden.

Tegen deze achtergrond is in 1989 de wet tijdelijke handhaving leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW tot stand gekomen. In deze tijdelijke wet werden personen van 65 jaar en ouder vrijgesteld van premiebetaling AAW. Dit wetsvoorstel bracht een tijdelijke verhoging van het belastingtarief in de eerste schijf met 6 procentpunten mee terwijl het premiepercentage in de eerste schijf met eveneens 6 procentpunten werd verlaagd. De extra opbrengst aan belastingen als gevolg van deze tariefverhoging vloede door middel van rijksbijdragen in het AAW- en AWW-fonds. De AAW en AWW werden dientengevolge gedeeltelijk uit belastingmiddelen gefinancierd.

Voor binnenlandse belastingplichtigen verliep de tariefverhoging grosso modo neutraal. Voor Belgische grensarbeiders in Nederland leidde de tariefverhoging ertoe dat het oorspronkelijke nadeel dat zou optreden als gevolg van de Oort-wetgeving werd omgebogen in een financieel voordeel. Deze grensarbeiders profiteerden namelijk van de lagere premie voor de volksverzekeringen, maar ondervonden geen nadeel van de verhoging van het belastingtarief. Op grond van het belastingverdrag tussen Nederland en België zijn zij in Nederland immers geen belasting verschuldigd.

Met ingang van 1 januari 1994 is met de wetswijziging premieheffing boven-65-jarigen de tariefverhoging ongedaan gemaakt, waardoor het belastingtarief in de eerste schijf is verlaagd en het premiepercentage is verhoogd; de AAW en AWW worden weer geheel uit premies gefinancierd. Hierdoor betalen de Belgische grensarbeiders met ingang van 1 januari 1994 een premiepercentage dat in overeenstemming is met de risico's waarvoor zij op basis van de volksverzekeringen hier te lande zijn verzekerd.

Voor buitenlandse belastingplichtigen die op grond van de belastingregeling voor het koninkrijk of een belastingverdrag geen belasting verschuldigd zijn, maar wel in Nederland verzekerd zijn voor de volksverzekeringen, kan de inkomensachter-

uitgang in 1994 ten opzichte van 1993 als gevolg van de tariefverhoging — de zogenoemde AAW-schuif — maximaal 2 380 gulden bedragen.

Gelet op de achtergrond van de tariefoperatie zie ik helaas geen mogelijkheid dit inkomenseffect te neutraliseren.

Indien immers dezerzijds zou worden besloten deze groep van Belgische grensarbeiders financieel tegemoet te komen, zou een aanmerkelijke en niet-verdedigbare ongelijkheid ontstaan ten opzichte van de wel in Nederland belastingplichtige premiebetalers die dan voor eenzelfde verzekeringspakket een hogere premie verschuldigd zouden zijn.

De Nederlandse bevoegde ministers blijven echter wel bereid om de zaak te bespreken.

De Ministerraad heeft de minister van Sociale Zaken en de minister van Financiën opdracht gegeven op het fiscaal en sociaal vlak oplossingen te zoeken voor het probleem van de Belgische grensarbeiders tewerkgesteld in Nederland en hen verzocht met hun Nederlandse collega's te onderhandelen.

Tenslotte wijs ik erop dat de Nederlandse grensarbeiders die in België tewerkgesteld zijn, in principe de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid verschuldigd zijn omdat zij aan de Belgische zekerheid zijn onderworpen.

Artikel 107, paragraaf 4, van de wet van 30 maart 1994 voorziet in een eventuele vrijstelling van de toepassing van deze bepaling, namelijk ten gunste van grensarbeiders die in België zijn tewerkgesteld. Dit probleem ligt nog ter onderzoek. Het komt er immers op aan na te gaan of dergelijke vrijstelling in de praktijk kan worden toegestaan.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen voor een repliek.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank minister Tobback voor het ter kennis brengen van het antwoord hem bezorgd door de minister van Sociale Zaken.

Dat antwoord leert mij in de eerste plaats dat wij in België in het kader van het globaal plan wel specifieke maatregelen voor de grensarbeiders uit Nederland nemen. Dit zal in de besprekingen alleszins onder ogen moeten worden genomen. Ik heb daarstraks ook gehoord dat men zoekt naar een zingeving voor de Benelux-Raad in de toekomst. Ik hoop dat de minister deze boodschap ook op dat forum zal doorgeven, zodat deze aangelegenheid de nodige aandacht krijgt.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

COMMUNICATION DE M. LE PRÉSIDENT

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

M. le Président. — Après en avoir délibéré à la commission du Travail parlementaire, je vous propose de constituer une commission spéciale qui serait chargée de l'examen du projet de loi modifiant les lois sur les sociétés commerciales, coordonnées le 30 novembre 1935 qui est actuellement pendant à la commission de la Justice.

Nadat de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden hierover heeft beraadslaagd, stel ik u voor een bijzondere commissie in te stellen die zal worden belast met het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 november 1935, dat thans bij de commissie voor de Justitie aanhangig is.

Cette commission serait composée de 22 membres et de 31 suppléants, désignés à la représentation proportionnelle.

Deze commissie zou bestaan uit 22 leden en 31 plaatsvervangers bij evenredige vertegenwoordiging aangewezen.

Pas d'observations?

Is hier tegen geen bezwaar?

Il en sera donc ainsi.

Dan is aldus besloten.

Je prie les chefs de groupe de me faire connaître, pour la prochaine séance plénière au plus tard, les noms des candidats qu'ils proposent pour faire partie de cette commission.

Ik verzoek de fractieleiders mij uiterlijk tegen de volgende plenaire vergadering de namen mede te delen van de kandidaten die zij voor deze commissie voorstellen.

PROJET DE LOI RELATIF A LA PROTECTION DE LA VIE
PRIVEE CONTRE LES ECOUTES, LA PRISE DE
CONNAISSANCE ET L'ENREGISTREMENT DE
COMMUNICATIONS ET DE TELECOMMUNICATIONS
PRIVEES

Votes réservés

Vote sur l'ensemble

ONTWERP VAN WET TER BESCHERMING VAN DE PER-
SOONLIJKE LEVENSSFEER TEGEN HET AFLUISTEREN,
KENNISNEMEN EN OPNEMEN VAN PRIVE-
COMMUNICATIE EN -TELECOMMUNICATIE

Aangehouden stemmingen

Stemming over het geheel

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et article réservés du projet de loi relatif à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et de télécommunications privées.

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over het aangehouden artikel van het ontwerp van wet ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur les amendements déposés par MM. Vaes et Lozie à l'article 3.

Wij stemmen eerst over de amendementen van de heren Vaes en Lozie bij artikel 3.

De heer Lozie (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan negen leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

133 membres sont présents.

133 leden zijn aanwezig.

112 votent non.

112 stemmen neen.

18 votent oui.

18 stemmen ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Arts, Barzin, Beerden, Belot, Borin, Bosman, Bouchat, Buelens, Mme Cahay-André, MM. Cannaerts, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mme Cornet d'Elzies, MM. Crucke, Daerden, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desutter, Deworme, De Wulf, D'hondt, Diegenant, Dighneef, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Henneuse, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Mme Leduc, MM. Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathot, Matthijs, Maystadt, Moens, Mouton, Pataer, Pécriaux, Peeters, Pinoie, Poulain, Quintelier, Raes, Scharff, Seeuws, Spitaels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Aparen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Vanhaverbeke, H. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschuere, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Appeltans, Benker, Bougard, Mme Buyle, MM. Daras, De Boeck, Dufour, Jonckheer, Liesenborghs, Loones, Lozie, Maertens, Meesters, Snappe, Tavernier, Truyen, Vaes et Van Hooland.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Capoen, Desmedt et Mme Maes.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 3.

Ik breng artikel 3 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Capoen (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met de heer Vanlerberghe.

Mevrouw Maes (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met mevrouw Van der Wildt, en dat geldt voor de andere stemmingen.

M. Desmedt (FDF). — Monsieur le Président, j'ai parlé avec M. Leclercq.

M. le Président. — Les autres articles ayant déjà été adoptés, nous allons procéder au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De andere artikelen werden reeds vroeger aangenomen. We moeten ons nu uitspreken over het ontwerp van wet in zijn geheel.

La parole est à M. Vaes pour une explication de vote.

M. Vaes (Ecolo). — Monsieur le Président, je tiens à rappeler que nous avons activement travaillé à l'examen de cet important projet en commission.

Nous sommes conscients de l'utilité et de l'opportunité du projet qui répond globalement aux exigences d'application de l'article 8 de la Convention des droits de l'homme.

Nous avons cependant émis plusieurs objections. Nous qualifions tout d'abord ce projet de « paresseux » car il ne prévoit pas la protection de la vie privée contre les prises de vue.

Nous estimons ensuite que la recherche d'équilibre a été plus orientée dans le sens de l'efficacité de la justice que dans celui de la protection de la vie privée des personnes.

Pour combler ces lacunes, nous avons donc déposé des amendements que la majorité a rejetés. Néanmoins, soucieux de soutenir une loi qui comble un réel vide juridique, nous nous abstiendrons lors du vote de ce projet.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo voor een stemverklaring.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, dit ontwerp van wet heeft een eigenaardige benaming. Er wordt gesproken over bescherming van de persoonlijke levenssfeer en tegen het af luisteren. In feite en in rechte wordt door dit ontwerp het af luisteren en in zekere mate het bespieden van sommige personen georganiseerd.

De VLD-fractie heeft lang gedebatteerd over het moeilijk evenwicht tussen het algemeen belang, enerzijds, en de bescherming van de burger en zijn privé-levenssfeer, anderzijds. Na een grondig debat hebben wij besloten tegen dit ontwerp te stemmen omdat wij menen dat het een evolutief karakter heeft. De amendementen die zopas werden verworpen tonen aan dat men het niet zal laten bij de huidige mogelijkheden. Men spreekt overigens reeds van een ander ontwerp van wet in verband met de staatsveiligheid.

Binnen de VLD hebben wij het belang van de beveiliging van de persoonlijke levenssfeer en van de rechtmatige belangen van het vervolgingsbeleid van een maatschappij zorgvuldig afgewogen. Het argument dat België één van de weinige landen zou zijn waar deze mogelijkheden niet worden toegelaten bij wet, heeft op ons geen indruk gemaakt.

Wij zijn bevreesd dat zelfs met de controle waarin wordt voorzien in dit ontwerp, het principe van het af luisteren kan worden herleid tot een formaliteit waarbij zelfs de onderzoeks-rechter via vooraf klaargemaakte formulieren opdrachten kan geven die een algemeen bespiedingsbeleid mogelijk maken.

Men kan zich eventueel afvragen waarom men het zou laten bij deze mogelijkheden en waarom men bijvoorbeeld in privé-wagens geen technologische opnamen zou laten uitvoeren om « sonder les reins et les cœurs » van de burgers van ons land.

Bij het afwegen van de belangen hebben wij besloten dat het beveiligen van het privé-gebeuren de overhand moet hebben op de andere rechtmatige gevoelens. In die omstandigheden zullen wij principieel tegen dit wetsontwerp stemmen. *(Applaus.)*

M. le Président. — La parole est à M. Barzin pour une explication de vote.

M. Barzin (PRL). — Monsieur le Président, la Belgique est le seul pays du Conseil de l'Europe qui ne dispose pas d'une réglementation en matière d'écoutes: il était donc justifié d'élaborer une telle réglementation pour autant que l'usage qui en est fait ne soit qu'exceptionnel, qu'il ne s'applique que pour des infractions spécifiques, particulièrement graves, et sous le contrôle effectif d'un juge d'instruction.

Le groupe PRL ne l'approuvera cependant pas. Nous estimons, en effet, que la durée pour laquelle les écoutes peuvent être autorisées, pouvant aller jusqu'à deux fois six mois, ne cadre pas avec le caractère exceptionnel, ni davantage avec le critère de moyen de preuve supplétif, que nous voulons réserver à ces écoutes.

Nous ne pouvons davantage nous rallier aux explications données sur les effets, à l'égard de tiers, de la constatation d'autres infractions que celles qui sont à la base de la mesure d'instruction.

Nous ne pouvons admettre que n'importe quelle infraction, constatée à l'égard de tiers, puisse être déclarée prouvée par des enregistrements qui ne les concernent pas.

Jusqu'à ce jour, on pouvait dire qu'il existait un secret téléphonique, à l'instar du secret des lettres, garanti par la Constitution: ce ne sera plus le cas par le vote de ce projet. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik herhaal wat de rapporteur gisteren in zeer striemende bewoordingen heeft gezegd, namelijk dat we gelukkig mogen zijn dat ons Parlement nog een senaatscommissie voor de Justitie heeft. Het werkstuk dat de Regering had ingediend, had geen enkel aanzien en was volkomen onwerkbaar. Dank zij de verbeteringen van de commissie zal het misschien werkbaar worden.

Niettemin blijft het een onvolledige, veel te laattijdige en nu reeds voor een groot stuk voorbijgestreefde regeling. Daarom kunnen we het ontwerp niet goedkeuren en zullen wij ons onthouden. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandenberghe voor een stemverklaring.

De heer Vandenberghe (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, België is het enige land van de Raad van Europa dat nog altijd geen aangepaste wetgeving op het af luisteren van telefoongesprekken had. Reeds sinds 1985 wijzen alle belangrijke instanties erop dat de effectieve bestrijding van de grote criminaliteit niet mogelijk is zonder een wettelijke aanpak met betrekking tot het af luisteren van gesprekken. Dit kan natuurlijk niet willekeurig gebeuren en moet beantwoorden aan de eisen die eigen zijn aan een rechtsstaat. Daarom heeft de Regering dit ontwerp ingediend, werd het grondig geamendeerd in de commissie voor de Justitie en heeft men ervoor gezorgd dat er niet minder dan tien waarborgen werden opgenomen die verhinderen dat we kunnen spreken van een « bespiedingsstaat », een politiestaat of dat we kunnen beweren dat de tekst vatbaar is voor evolutieve interpretatie.

De tekst sluit aan bij artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, meer bepaald bij de bescherming van het privé-leven. Zoals het Hof te Straatsburg reeds meermaals heeft onderstreept, moeten de uitzonderingen op de bescherming van deze waarden restrictief worden geïnterpreteerd.

Het debat van gisteren heeft aangetoond dat wij in deze omstandigheden een evenwichtige tekst hebben waarmee we twee doelstellingen nastreven: enerzijds een efficiënte en effectieve bescherming van het privé-leven, maar anderzijds ook een aangepaste aanpak van de grote criminaliteit die het essentiële evenwicht in onze samenleving bedreigt. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

144 leden zijn aanwezig.

144 membres sont présents.

86 stemmen ja.

86 votent oui.

26 stemmen neen.

26 votent non.

32 onthouden zich.

32 s'abstiennent.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Arts, Beerden, Belot, Borin, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cannaearts, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Dalem, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Dériège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Grosjean, Guillaume, Happart, Henneuse, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Lallemand, Larcier, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathijs, Maystadt, Moens, Mouton, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Quintelier, Scharff, Seeuws, Spitaels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombrugge, Vandenbergh, Vanhaverbeke, H. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anthuenis, Barzin, Mme Cornet d'Elzies, MM. De Croo, de Donnée, De Grauwe, D'hondt, Eeman, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hasquin, Hatry, Houssa, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Van Aderen, Van Belle, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Thillo, van Weddingen, Verlinden, et Wierinckx.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Appeltans, Benker, Bosman, Bougard, Buelens, Mme Buyle, MM. Capoen, Cuyvers, Daras, De Boeck, Désir, Desmedt, Dierickx, Dufour, Jonckheer, Kuijpers, Liesenborghs, Loones, Lozie, Maertens, Mme Maes, MM. Meesters, Peeters, Raes, Snappe, Tavernier, Truyen, Ulburghs, Vaes, Van Hooland, Van Wallegem et Verreycken.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 31 MEI 1933 BETREFFENDE DE VERKLARINGEN TE DOEN IN VERBAND MET SUBSIDIES, VERGOEDINGEN EN TOELAGEN VAN ELKE AARD, DIE GEHEEL OF GEDEELTELIJK TEN LASTE VAN DE STAAT ZIJN

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARRETE ROYAL DU 31 MAI 1933 CONCERNANT LES DECLARATIONS A FAIRE EN MATIERE DE SUBVENTIONS, INDEMNITES ET ALLOCATIONS DE TOUTE NATURE, QUI SONT, EN TOUT OU EN PARTIE, A CHARGE DE L'ETAT

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature, qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat.

Dames en heren, ik vestig uw aandacht op een taalkundige verbetering die in de Nederlandse tekst moet worden aangebracht. In de laatste zin van artikel 1 moeten de woorden «verklaringen te doen» worden vervangen door «verklaringen af te leggen». Dezelfde taalkundige correctie kan niet in het opschrift worden aangebracht, omdat het opschrift verwijst naar het koninklijk besluit zoals het in 1933 is opgesteld.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

145 leden zijn aanwezig.

145 membres sont présents.

138 stemmen ja.

138 votent oui.

7 onthouden zich.

7 s'abstiennent.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anthuenis, Arts, Barzin, Belot, Benker, Borin, Bosman, Bouchat, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Cannaearts, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, De Boeck, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Dériège, MM. Deworme, De Wulf, D'hondt, Didden, Diegenant, Dierickx, Dighneef, Di Rupo, Dufour, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Henneuse, Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Mme Leduc, MM. Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Lozie, Maertens, Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathot, Matthijs, Maystadt, Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Pataer, Pécriaux, Peeters, Pinoie, Poulain, Quintelier, Raes, Scharff, Seeuws, Snappe, Spitaels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aderen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombrugge, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Vanhaverbeke, H. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wallegem, Van Wambeke, van Weddingen, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Appeltans, Capoen, Kuijpers, Loones, Mme Maes, MM. Truyen et Van Hooland.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Van Hooland (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met de heer Bartholomeeussen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, het verwondert mij dat de bespreking van dit belangrijke ontwerp van wet in de openbare vergadering vrijwel onopgemerkt is voorbijgegaan. De impact ervan is immers bijna niet te overzien.

Ik wens er in elk geval nu reeds op te wijzen dat de vervolgende magistraten en ook de rechtbanken heel gematigd zullen moeten zijn om het zeer ruime toepassingsgebied enigszins in te perken.

De Volksunie heeft zich bij de stemming onthouden omdat de tekst, door de twee amendementen ingediend in de commissie voor de Justitie van de Kamer, is verslechterd. Men poogde in de Senaat die twee amendementen nog te wijzigen, maar dit is uiteindelijk niet gebeurd omdat het ontwerp dan opnieuw in de Kamer moet worden behandeld. Deze werkwijze belemmert goed wetgevend werk. Ik wens mij daar dan ook principeel tegen te verzetten. *(Applaus.)*

PROPOSITION DE LOI VISANT A INSTITUER UN ORGANISME UNIQUE ET PUBLIC DE PAIEMENT DES ALLOCATIONS DE CHOMAGE

Rejet

VOORSTEL VAN WET TOT OPRICHTING VAN EEN ENKELE OVERHEIDSINSTELLING VOOR DE UITBETALING VAN WERKLOOSHEIDSUITKERINGEN

Verwerping

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer sur la proposition de loi visant à instituer un organisme unique et public de paiement des allocations de chômage dont la commission propose le rejet.

Wij moeten ons uitspreken over het voorstel van wet tot oprichting van een enkele overheidsinstelling voor de uitbetaling van de werkloosheidsuitkeringen waarvan de commissie de verwerping voorstelt.

Conformément à l'article 47 du Règlement, nous procédons au vote sur les conclusions de la commission.

Overeenkomstig artikel 47 van ons Reglement spreken wij ons uit over de conclusie van de commissie.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

145 membres sont présents.

145 leden zijn aanwezig.

105 votent oui.

105 stemmen ja.

36 votent non.

36 stemmen neen.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, les conclusions de la commission sont adoptées et la proposition de loi vient à tomber.

Derhalve is de conclusie van de commissie aangenomen en vervalt het voorstel van wet.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Arts, Beerden, Belot, Benker, Borin, Bouchat, Bougard, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Cannaerts, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden,

Dalem, Daras, De Boeck, Mme Delcourt-Pètre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Dierickx, Dighneef, Di Rupo, Dufour, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Grosjean, Guillaume, Happart, Henneuse, Hofman, Horyat, Jonckheer, L. Kelchtermans, Lallemand, Larcier, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Lozie, Maertens, Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathot, Matthijs, Maystadt, Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Quintelier, Scharff, Seeuws, Snappe, Spitaels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vanhaverbeke, H. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Appeltans, Barzin, Bosman, Buelens, Mme Corner d'Elzius, MM. De Croo, de Donnée, De Grauwe, Désir, D'hondt, Eeman, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hasquin, Hatry, Houssa, Kuipers, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Loones, Peeters, Raes, Truyen, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Vandenhoute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Van Thillo, Van Walleghem, van Waddingen, Verlinden, Verreycken et Wierinckx.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Capoen, Desmedt, Mme Maes et M. Van Hooland.

INTERPELLATIE VAN DE HEER MAERTENS TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «HET VOORGENOMEN AMBTSBEZOEK AAN TURKIJE EN DE KOERDISCHE PROBLEMATIEK»

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. MAERTENS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «SA VISITE OFFICIELLE EN TURQUIE ET L'ENSEMBLE DU PROBLEME KURDE»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Maertens tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het voorgenomen ambtsbezoek aan Turkije en de Koerdische problematiek» werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Maertens au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «sa visite officielle en Turquie et l'ensemble du problème kurde».

De ene, de eenvoudige motie, door de heer Verschueren, mevrouw Verhoeven en de heren Péciaux en Seeuws, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Maertens c.s. en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Maertens et consorts et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères,

Passe à l'ordre du jour.»

De andere, door de heren Maertens, Dufour, Kuijpers en De Boeck, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Maertens en de opmerkingen van de senatoren de Seny, Dufour, Kuijpers en Pataer en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken,

Verzoekt de Belgische Regering:

— De nodige diplomatieke stappen te ondernemen om een bilateraal staakt-het-vuren in Zuidoost-Turkije te kunnen realiseren;

— De Turkse regering om een officieel standpunt te verzoeken over de gewijzigde PKK-houding inzake de politieke oplossing voor het Koerdische probleem;

— De toetreding van Turkije tot de Europese douane-unie op 1 januari 1995 afhankelijk te maken van een substantiële wijziging van de Turkse grondwet in democratische zin;

— De economische banden met Turkije in relatie te brengen met de toepassing van de individuele zowel als de collectieve mensenrechten in Turkije, en het aanpassen van de grondwet aan deze rechten;

— De Turkse regering te verzoeken de gevangen genomen Koerdische parlementsleden hun parlementaire onschendbaarheid terug te schenken en in vrijheid te stellen.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Maertens et les interventions des sénateurs de Seny, Dufour, Kuijpers et Pataer et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères,

Invite le Gouvernement belge:

— A faire les démarches diplomatiques nécessaires pour pouvoir réaliser un cessez-le-feu bilatéral dans le sud-est de la Turquie;

— A demander au gouvernement turc de faire connaître son point de vue officiel sur le changement d'attitude du PKK à l'égard de la solution politique du problème kurde;

— A subordonner l'adhésion de la Turquie à l'Union européenne au 1er janvier 1995 à une modification substantielle de la constitution turque dans un sens démocratique;

— A établir une relation entre nos liens économiques avec la Turquie, d'une part, et le respect des droits de l'homme, tant individuels que collectifs dans ce pays, ainsi que l'adaptation de la constitution turque compte tenu de ces droits, d'autre part;

— A demander au gouvernement turc de rendre aux parlementaires kurdes emprisonnés leur immunité parlementaire et de les libérer.»

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (Meer dan negen leden staan op.)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

143 leden zijn aanwezig.

143 membres sont présents.

84 stemmen ja.

84 votent oui.

55 stemmen neen.

55 votent non.

4 onthouden zich.

4 s'abstiennent.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Arts, Beerden, Belot, Borin, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cannaeys, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Grosjean, Guillaume, Happart, Henneuse, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Lallemand, Larrier, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathot, Matthijs, Maystadt, Moens, Moureaux, Mouton, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Quintelier, Scharff, Seeuws, Spitaels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vanhaverbeke, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anthuenis, Appeltans, Barzin, Benker, Bosman, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cornet d'Elzjus, MM. Cuyvers, Daras, De Boeck, De Croo, de Donnéa, De Grauwe, Désir, D'hondt, Dierickx, Dufour, Eeman, Foret, Mme Gijbrecchts-Horckmans, MM. Goossens, Hasquin, Hatry, Houssa, Jonckheer, Kuijpers, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, Maertens, Meesters, Peeters, Raes, Snappe, Tavernier, Truyen, Ulbrighs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Vandenhoute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Thillo, Van Wallegem, van Weddingen, Verlinden, Verreycken et Wierincx.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Capoen, Desmedt, Mme Maes et M. Van Hooland.

INTERPELLATIE VAN DE HEER PATAER TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE BERGING VAN LAAG-RADIOACTIEF AFVAL OP GROND VAN EEN RECENT RAPPORT VAN DE NIRAS»

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. PATAER AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR L'EVACUATION TERRESTRE PROFONDE DE DECHETS FAIBLEMENT RADIOACTIFS SUR LA BASE D'UN RAPPORT RECENT DE L'ONDRAF»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Pataer tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de berging van laag-radioactief afval op grond van een recent rapport van de NIRAS werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Pataer au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au

ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur l'évacuation terrestre profonde de déchets faiblement radioactifs sur la base d'un rapport récent de l'ONDRAF.

De ene, de eenvoudige motie, door de heer Didden luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Pataer en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Pataer et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Cuyvers, De Croo, Benker, Loones en Lozie, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Pataer en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken,

Vraagt aan de Regering geen enkele beslissing te nemen in verband met de berging van laag-radioactief afval zonder een voorafgaand parlementair debat ter zake. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Pataer et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques,

Invite le Gouvernement à ne prendre aucune décision sur l'évacuation de déchets faiblement radioactifs sans débat parlementaire préalable en la matière. »

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

La parole est à M. Lallemand pour une explication de vote.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, mon groupe se prononcera en faveur de la motion pure et simple mais je voudrais émettre quelques considérations très précises à ce sujet.

Si nous avons eu l'occasion d'en débattre avec les membres de l'opposition qui ont déposé la motion, nous aurions sans doute pu trouver un terrain d'entente. Mais l'opposition n'a pas pris contact avec nous.

Les termes de la motion, tels qu'ils sont formulés, ne peuvent pas nous convenir parfaitement. Ainsi, cette motion invite le Gouvernement à ne prendre aucune initiative. Or, il en a déjà prises. Il a notamment décidé de créer un groupe de travail intercabineaux chargé de rédiger un rapport sur l'ONDRAF avant la fin de l'année.

Je pense que nous ne devons pas paralyser le Gouvernement en cette matière, mais il est certain que celui-ci devra ouvrir un débat parlementaire lorsqu'il aura défini sa politique d'évacuation des déchets. C'est dans cette optique que nous voterons la motion pure et simple.

Je fais confiance au Gouvernement pour préparer une politique d'évacuation des déchets, mais, c'est vrai, à la seule condition qu'un débat parlementaire soit organisé en temps utile.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo voor een stemverklaring.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, wij hebben reeds op 11 mei jongstleden ter zake een vraag gesteld aan Vice-Eerste minister Wathélet.

Voor een mogelijke opslagplaats van laag-radioactief afval werden door de NIRAS 97 plaatsen gepreselecteerd, waarvan 44 in de omgeving die de heer Lallemand goed bekend is, namelijk *la Région des Collines* en de Vlaamse Ardennen. Wij hebben de Vice-Eerste minister gevraagd geen plaatsen te selecteren zonder de normale raadpleging van de bevolking en de bevoegde autoriteiten. In de motie, die wij mede hebben ondertekend, vragen wij niet meer of niet minder.

Ik ontwaar dat de meerderheid ietwat beschaamd is over de stemming die in verband met deze motie werd uitgebracht omdat deze manier van handelen ondemocratisch is. Ik voelde reeds *le retournement de veste*, toen ik de heer Lallemand hoorde spreken. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Roo voor een stemverklaring.

De heer De Roo (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, namens mijn fractie sluit ik mij aan bij de woorden van de heer Lallemand.

De opdracht van de NIRAS heeft geleid tot een voorlopig rapport. Er werden derhalve nog geen definitieve beslissingen genomen.

Iedereen, ook de leden van mijn partij, is bekommerd om de veiligheid van mens en milieu. Wij achten het rapport en de onderzoekswerkzaamheden van de NIRAS volkomen in overeenstemming met de richtlijnen van de Regering. Ze zijn bijgevolg ook niet in strijd met de door het Parlement in het verleden genomen opties. Wij zullen daarom de eenvoudige motie goedkeuren.

Mijnheer de Voorzitter, het mag niet meer voorvallen dat onrust wordt gewekt door mensen die zich op lokaal of regionaal vlak alleen nog in de belangstelling kunnen werken door het zaaien van paniek of onrust bij de bevolking. Wij wensen onze parlementaire prerogatieven te laten spelen en zullen uiteraard nauwlettend toezien. De Regering heeft bepaalde verantwoordelijkheden en wij, het Parlement, hebben ook bepaalde verantwoordelijkheden.

M. le Président. — La parole est à M. Wintgens pour une explication de vote.

M. Wintgens (PSC). — Monsieur le Président, mon groupe n'est pas le moins sensible ni le moins sensibilisé aux inquiétudes provoquées dans la population par le rapport de l'ONDRAF. Toutefois, je tiens à rappeler que ce rapport n'est pas décisionnel mais qu'il est la résultante d'une analyse scientifique des couches géologiques de l'ensemble de notre pays. Ce rapport conclut à l'existence d'une centaine de site potentiels. C'est à partir de ce rapport que le ministre compétent pourra déterminer les quelques sites destinés à recevoir les déchets faiblement radioactifs. Il le fera certainement, nous en sommes persuadés, en s'entourant d'un maximum de précautions et d'informations.

Au nom de mon groupe, je me rallie donc aux considérations formulées par M. R. Lallemand et par M. J. De Roo. J'insiste particulièrement sur la remarque formulée par M. De Roo, à savoir qu'il faut veiller à ne pas créer dans la population des inquiétudes inutiles et, de toute façon, prématurées. Mon groupe souhaite expressément s'en tenir à la signification habituelle d'une motion pure et simple, laquelle exprime la confiance au ministre concerné. (Applaudissements.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik was eigenlijk niet van plan om het woord te nemen. Wanneer ik echter de tenoren hier hoor opkomen voor hun streek, dan word ik pas echt ongerust. Ik ben immers van de Westhoek. De Westhoek is al tientallen jaren een vergeethoek. Nu wil men echter wel die prachtige groene long opofferen voor een kernafvalbunker van 3 hectare. De Westhoek wenst niet andermaal het slachtoffer te worden van verwaarlozing.

Bij de eerste geruchten over berging van kernafval in de Westhoek, vijf jaar geleden, hebben actieve krachten in de Westhoek een betoging van meer dan 10 000 mensen op de been gebracht. Ditmaal wordt opgeroepen tot een weerstand die veel verder gaat. Zo werd er spontaan een burgerwacht opgericht, die alle NIRAS-activiteiten in de gaten houdt. Er wordt zelfs een regelrechte opstand gepland tegen elk bergingsinitiatief. Ik steun die opstand.

De Regering weze verwittigd dat de beslissing ter zake niet gemakkelijk zal zijn. Met genoegen stel ik wel vast dat de vertegenwoordigers van de grote partijen ook benadrukken dat die beslissing moet worden voorafgegaan door een parlementair debat. Wij zijn daar echter niet zo gerust is. Wij vrezen dat de Westhoek, die weinig vertegenwoordigers heeft op de hogere niveaus, opnieuw het slachtoffer zal worden. Daarom druk ik de fractieleiders die vandaag dit debat vragen, op het hart deze belofte alleszins na te komen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers voor een stemverklaring.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, in onze motie vragen wij inderdaad dat de Regering geen enkele beslissing zou nemen over de berging van laag-radioactief afval zonder een voorafgaand parlementair debat. Die motie werd niet alleen ingediend door leden van Agalev en Ecolo, maar zij werd mede ondertekend door mijn streekgenoot Herman De Croo namens de VLD en ook door Jan Loones namens de Volksunie.

De bevolking wordt eindelijk met haar neus op de feiten gedrukt. Zij wordt zich ervan bewust dat men elektriciteit niet zomaar gratis krijgt en dat die elektriciteitsproductie problemen schept. Zolang 60 pct. van onze elektriciteit met kernenergie geproduceerd wordt, zullen wij onvermijdelijk met onbeheersbare problemen worden opgezadeld. Het Parlement moet dit probleem eindelijk eens grondig behandelen. Kunnen wij ons in een duurzame economie die grote hoeveelheid elektriciteit uit kernenergie wel veroorloven?

De berging van laag-radioactief afval is maar een deel van het probleem, maar wel een belangrijk deel. De bevolking zal niet begrijpen dat de Senaat het niet belangrijk vindt over dit probleem, dat hen dagelijks beroert, een debat te houden. Wij kijken met belangstelling uit naar de houding van de SP, die gisteren zegde meer en meer geneigd te zijn een uitstapscenario uit de kernenergie te overwegen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pataer voor een stemverklaring.

De heer Pataer (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de SP-fractie heeft honderd en een redenen om de Regering voldoende vertrouwen te geven, opdat ze haar opdracht tot het einde, tot het bittere einde, kan voortzetten. Derhalve zal de SP-fractie de gewone motie niet verwerpen.

Samen met enkele collega's van mijn fractie zal ik mij echter bij de stemming over de gewone motie onthouden. Op die manier wil ik twee zaken duidelijk maken.

Ten eerste wil ik erop wijzen dat wij het eens zijn met de essentie van de met redenen omklede motie, die volgens ons Reglement wellicht niet ter stemming zal worden gelegd. In die motie wordt aangedrongen op een parlementair debat vooraleer er een — naar ik aanneem definitieve — beslissing wordt genomen met betrekking tot de berging van laag-radioactief afval.

Ik zal mij ook onthouden omdat het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken op onze interpellatie ons enigszins op onze honger heeft gelaten. Onze fractie zal overigens de komende maanden de nodige parlementaire initiatieven nemen om met betrekking tot de berging van dit afval een groter respect af te dwingen voor de aanbevelingen van onze Tsjernobyl-Commissie. Daarbij zullen wij verder gaan dan gewoon maar reageren vanuit een bezorgdheid voor wat er in onze achtertuin zal gebeuren.

Wij hopen daarbij te mogen rekenen op de steun van de overgrote meerderheid van de Senaat waarbij ik zowel reken degenen die de gemotiveerde motie hebben ingediend als degenen die de gedachte die erin verscholen zit kunnen omschrijven. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over de eenvoudige motie.

• Il est procédé au vote nominatif sur la motion pure et simple.

144 leden zijn aanwezig.

144 membres sont présents.

81 stemmen ja.

81 votent oui.

54 stemmen neen.

54 votent non.

9 onthouden zich.

9 s'abstiennent.

Derhalve is de motie aangenomen.

En conséquence, la motion est adoptée.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Arts, Beerden, Belot, Borin, Mme Cahay-André, MM. Cannaerts, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Grosjean, Guillaume, Happart, Henneuse, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Lallemand, Larcier, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathot, Matthijs, Maystadt, Moens, Moureaux, Mouton, Péciaux, Pinoie, Poulain, Quintelier, Scharff, Spitaels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vanhaverbeke, F. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anthuenis, Appeltans, Barzin, Benker, Bosman, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cornet d'Elzjus, MM. Cuyvers, Daras, De Boeck, de Donnée, De Grauwe, Désir, D'hondt, Dierickx, Dufour, Eeman, Foret, Gesquière, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hasquin, Hatry, Houssa, Jonckheer, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, Maertens, Meesters, Peeters, Raes, Snappe, Tavernier, Truyen, Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Thillo, Van Walleghem, van Weddingen, Verlinden, Verreycken et Wierinckx.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Capoen, De Croo, De Loor, Desmedt, Kuijpers, Mme Maes, MM. Pataer, Seeuws et Van Hooland.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Kuipers (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden om mijn verwondering te kunnen uitspreken over het stemgedrag van de VLD. Is het de ommezwaai van liberalen naar VLD die hen een ander standpunt doet innemen inzake het gebruik van kernenergie? Ik wil deze vraag nu onderstrepen opdat het debat in de toekomst een debat ten gronde zal moeten worden gevoerd. Wie kernenergie wil, moet de afval erbij nemen. De heer De Croo woont in zijn Michelbeke, hij moge niet vergeten dat Kortenen in mijn Hageland ligt, wat sociologisch ook een zwakke streek is! En ook voor Kortenen dreigt de nucleaire bunker om de hoek!

Mijnheer De Croo, ik zou met een dergelijke ommezwaai blauw van schaamte zijn. (*Applaus.*)

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb grote bewondering voor de Volksunie die de Vlaamse bevolking in Vlaanderen uitermate sterk vertegenwoordigt! Zij zal misschien wel op haar tellen moeten letten na de volgende parlementsverkiezingen. Zij is Vlaanderen op zijn best. (*Rumoer bij de Volksunie.*)

Heren van de Volksunie, u kwam destijds met een autobus naar het Parlement, binnenkort komt u met een taxi en in de verdere toekomst met een tandem.

Ik heb mij onthouden omdat ik weet dat in tientallen gemeenten en steden senatoren van de meerderheid in hun gemeenteraad het initiatief hebben genomen te ageren tegen de berging van radioactief afval. De parlementaire woordenschat enigszins vergetend, doen zij momenteel aan «totentrekkerij».

De heer Kuipers (VU). — Het gaat hier over kernenergie, waarvan u voorstander bent, mijnheer De Croo.

De Voorzitter. — Dames en heren, het is misschien aangewezen uw argumenten te bewaren voor de bespreking te gronde, die u allen schijnt te wensen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, alvorens over te gaan tot de laatste stemming, vraag ik u vertrouwen te schenken aan uw Voorzitter om in overleg met de fractievoorzitters een ontwerp van agenda vast te leggen voor de openbare vergaderingen van de week van 6 juni.

Mesdames, messieurs, pour ce qui concerne l'ordre du jour de nos travaux de la semaine du 6 juin prochain, je vous propose de faire confiance à la commission du Travail parlementaire, qui établira un projet à cet égard, en concertation avec les présidents de groupe. (*Assentiment.*)

INTERPELLATION DE M. HATRY AU MINISTRE DE L'INTÉGRATION SOCIALE, DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA MANIÈRE DONT LE GOUVERNEMENT COMPTE RÉALISER L'ENGAGEMENT IMPRUDENT QU'IL A PRIS EN 1992, LORS DE LA CONFÉRENCE CLIMATIQUE DU SOMMET DE RIO, ET QUI CONSISTE À RÉDUIRE, ENTRE 1990 ET 2000, DE 5 P.C. LES ÉMANATIONS DE CO₂ EN BELGIQUE

Vote sur la motion pure et simple

INTERPELLATION DE M. HATRY AU MINISTRE DE L'INTÉGRATION SOCIALE, DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA MANIÈRE DONT LE GOUVERNEMENT COMPTE RÉALISER L'ENGAGEMENT IMPRUDENT QU'IL A PRIS EN 1992, LORS DE LA CONFÉRENCE CLIMATIQUE DU SOMMET DE RIO, ET QUI CONSISTE À RÉDUIRE, ENTRE 1990 ET 2000, DE 5 P.C. LES ÉMANATIONS DE CO₂ EN BELGIQUE

Stemming over de eenvoudige motie

M. le Président. — Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Hatry au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de

L'Environnement sur «la manière dont le Gouvernement compte réaliser l'engagement imprudent qu'il a pris en 1992, lors de la Conférence climatique du Sommet de Rio, et qui consiste à réduire, entre 1990 et 2000, de 5 p.c. les émanations de CO₂ en Belgique».

Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Hatry tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de manier waarop de Regering uitvoering denkt te geven aan de ondoordachte verbintenis die ze in 1992, tijdens de Klimaatconferentie van de Top van Rio, heeft aangegaan om tussen 1990 en 2000 de CO₂-uitstoot in België met 5 pct. te verminderen» werden twee moties ingediend.

L'une, pure et simple, par MM. Desutter et Moens, est ainsi rédigée:

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Hatry et la réponse du ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement,

Passe à l'ordre du jour.»

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Hatry en het antwoord van de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu,

Gaat over tot de orde van de dag.»

L'autre, par MM. Cuyvers et Snappe, est ainsi rédigée:

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Hatry et la réponse du ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement,

Demande au Gouvernement,

1° De mettre, cette année encore, à la disposition du Parlement le plan d'action national élaboré en vue de réduire de 5 p.c., entre 1990 et l'an 2000, les émanations de CO₂, plan d'action qui confirme également la fidélité au moratoire relatif à de nouvelles centrales nucléaires;

2° De prendre des initiatives en vue d'obtenir en permanence un niveau élevé des prix énergétiques;

3° D'affecter les fonds qui en seront dégagés à:

a) La modernisation de l'industrie belge;

b) La compression du coût du facteur travail dans le cadre d'une économie durable, c'est-à-dire à la fois à un prix de revient abordable et d'une manière écologique et socialement acceptable;

c) La mise d'une technologie avancée plus écologique à la disposition des pays du tiers monde et des pays de l'ancien bloc de l'Est.»

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Hatry en het antwoord van de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu,

Vraagt aan de Regering:

1° Nog dit jaar het uitgewerkt nationaal beleidsplan voor de reductie van de uitstoot van 5 pct. CO₂ in het jaar 2000 met als referentiejaar 1990, waarin tevens de trouw aan het moratorium op nieuwe kerncentrales wordt bevestigd, ter beschikking te stellen van het Parlement;

2° Initiatieven te nemen om te komen tot constant hoge energieprijzen;

3° De gelden die daaruit ter beschikking komen te gebruiken voor:

a) De modernisering van de Belgische industrie;

b) Het drukken van de kostprijs van de factor arbeid in het kader van een duurzame economie, dus op een én betaalbare én ecologisch verantwoorde en sociaal aanvaardbare manier;

c) Het ter beschikking stellen van milieuvriendelijke high tech aan de landen van de derde wereld en aan de gewezen Oostblok-landen.»

Conformément à notre Règlement, nous devons nous prononcer sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Overeenkomstig ons Reglement moeten wij stemmen over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Het woord is aan de heer Verreycken voor een stemverklaring.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, net zoals bij een vorige gelegenheid zal het Vlaams Blok nu tegen de eenvoudige motie stemmen, waaruit men echter niet mag afleiden dat wij het eens zouden zijn met sommige totaal wereldvreemde standpunten van de gemotiveerde motie.

M. le Président. — Nous passons au vote.

Wij gaan over tot de stemming.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

140 membres sont présents.

140 leden zijn aanwezig.

84 votent oui.

84 stemmen ja.

53 votent non.

53 stemmen neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Arts, Beerden, Belot, Borin, Mme Cahay-André, MM. Cannaearts, Coenraets, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Dalem, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Dighneef, Erdman, Evard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Grosjean, Guillaume, Happart, Henneuse, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Lallemand, Larcier, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mathot, Matthijs, Maystadt, Moens, Moureaux, Mouton, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Quintelier, Scharff, Seeuws, Spiraels, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenberghe, Vanhaverbeke, H. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Wintgens et Swaelen.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Benker, Bosman, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cornet d'Elzius, MM. Cuyvers, Daras, De Boeck, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Désir, D'hondt, Dierickx, Dufour, Eeman, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hasquin, Hatry, Jonckheer, Kuijpers, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, Maertens, Mme Maes, MM. Meesters, Peeters, Raes, Snappe, Taver-nier, Truyen, Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle,

Vandenhautte, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Thillo, Van Wallegghem, van Weddingen, Verlinden, Verreycken et Wierinckx.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Capoen, Desmedt et Van Hooland.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE DE FISCALE FRAUDE

Beraadslaging

PROPOSITION DE RESOLUTION CONCERNANT LA FRAUDE FISCALE

Discussion

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het voorstel van resolutie betreffende de fiscale fraude.

Nous abordons la discussion de la proposition de résolution concernant la fraude fiscale.

Le texte proposé par la commission est ainsi libellé:

Le Sénat,

Après un examen du problème de la fraude fiscale en Belgique par sa commission des Finances;

Constate:

1. Que la fraude fiscale reste importante et que l'internationalisation de l'économie et l'ouverture des frontières risquent de lui faire prendre plus d'ampleur;

2. Que la fraude fiscale diminue les recettes escomptées;

3. Que la fraude fiscale constitue un comportement asocial qui aboutit à transférer sur d'autres la part des charges collectives que chacun doit assumer; qu'elle met en cause le traitement équitable de chaque individu et la confiance dans les organes chargés d'en assurer le respect; qu'elle conduit à mettre en doute la légitimité démocratique de ces organes;

4. Que la fraude fiscale aggrave le problème de la dette publique;

5. Que la fraude fiscale constitue un élément qui fausse gravement la concurrence;

6. Que les contribuables qui s'acquittent honnêtement de l'intégralité de leurs obligations fiscales et sociales sont les victimes des fraudeurs;

Formule les recommandations suivantes:

1. La fraude fiscale ne peut être tolérée en aucun cas et doit être combattue résolument;

2. La lutte contre la fraude fiscale doit constituer une priorité absolue pour l'administration. Celle-ci doit disposer des moyens lui permettant d'établir et de percevoir correctement l'impôt;

3. Les mesures de lutte contre la fraude fiscale doivent être axées sur:

a) La législation fiscale:

— Il y a lieu de simplifier la législation fiscale dans la mesure où la complexité de notre société et de notre économie le permet sans nuire à l'équité;

— Le projet de loi contenant le Code de procédure fiscale doit doter les administrations concernées d'outils efficaces dans leur action de lutte contre la fraude fiscale — cette exigence vise, en particulier, les possibilités d'investigation et la prescription.

Ce projet doit acquérir force de loi le plus rapidement possible:

— Il y a lieu d'élaborer un statut légal pour tous les conseillers fiscaux, lequel prévoit, notamment, des critères d'aptitude professionnelle et des critères de responsabilité;

— L'examen de l'extension de la loi sur le blanchiment aux délits fiscaux sera poursuivi;

b) L'administration:

— La coopération entre les administrations fiscales et les services de contrôle dépendant d'autres administrations doit être intensifiée. Les informations concernant la fraude fiscale obtenues par cette collaboration doivent être exploitées de manière optimale;

— Il y a lieu de réunir toutes les mesures en exécution découlant des initiatives légales déjà prises en un plan d'action global contre la fraude fiscale. Ce plan devra être axé, notamment, sur la lutte contre les « carrousels » TVA, sur la vente des pertes fiscales et sur les systèmes de fraude organisés par le secteur financier ainsi que sur le contrôle plus intensif des sociétés, en particulier des grandes entreprises, entre autres dans les grandes villes;

— Tous les services de contrôle des administrations fiscales, et en particulier ceux de l'Inspection spéciale des impôts, doivent veiller à concentrer leur action sur les affaires susceptibles d'avoir un rendement fiscal effectif et sur les fraudes où il est nécessaire d'exercer une action répressive;

— Il y a lieu de mettre en œuvre de manière optimale les instruments qui lui sont fournis pour mener efficacement la lutte contre la fraude fiscale, en particulier le détachement de fonctionnaires des administrations fiscales auprès des parquets et de la brigade chargée de la délinquance financière (DEFO);

c) Le pouvoir judiciaire:

— La justice doit considérer la fraude fiscale comme un délit grave, la réprimer et la sanctionner comme tel. Lorsque la fraude fiscale est sanctionnée, la peine doit être proportionnée à la gravité du délit. Le produit de la fraude doit être confisqué. La justice doit éviter, en toutes circonstances, que des auteurs d'infractions puissent échapper à une peine méritée en usant d'artifices de procédure ou en faisant choix de moyens qui leur permettent d'épuiser le délai de prescription;

d) Le contribuable:

— La lutte contre la fraude fiscale ne peut pas engendrer une situation conflictuelle encore plus âpre entre le contribuable et les pouvoirs publics, et doit se fonder davantage sur une collaboration adulte entre administrations et contribuables, les deux parties disposant, en tant que partenaires égaux, de moyens juridiques égaux;

— Les pouvoirs publics doivent mener une politique active d'information et de sensibilisation pour expliquer le sens de l'impôt et la manière dont les moyens sont utilisés;

4. Le ministre des Finances réunit régulièrement les fonctionnaires généraux compétents qui sont directement concernés par ces problèmes, et ce en vue:

— De faire le relevé correct et le plus scientifique possible des mesures déjà prises et de prendre note des résultats vérifiables;

— D'établir un rapport permettant au Parlement d'apprécier concrètement, chaque année, les réalisations et les résultats de celles-ci et d'envisager ou d'apprécier les mesures et moyens supplémentaires à mettre à la disposition de l'administration;

5. Des moyens budgétaires doivent être dégagés pour que le ministère des Finances puisse exécuter le plus rapidement possible le plan quinquennal de restructuration des administrations fiscales, et en particulier renforcer les liaisons informatiques entre les nouvelles structures. Afin de pouvoir affecter un maximum de moyens, humains notamment, au contrôle des sociétés dans les secteurs les plus sensibles à la fraude, les tâches se rapportant à la taxation des pensionnés et des salariés « ordinaires » doivent être automatisées autant que possible, ce qui permet par ailleurs de simplifier les formalités incombant à ces contribuables;

6. Il y a lieu, dans la perspective de la coopération internationale dans la lutte contre la fraude, d'appliquer de la manière la plus intensive les directives et règlements relatifs à l'assistance réciproque des Etats membres en ce qui concerne la fiscalité directe et la fiscalité indirecte, de même que les dispositions relatives à la fraude inscrites dans les conventions bilatérales préventi-

ves de la double imposition. Dans toutes les circonstances, la Belgique veillera, au niveau international, à promouvoir l'assistance administrative et la lutte contre la fraude;

7. Il est nécessaire de disposer de données scientifiques supplémentaires concernant la nature, l'ampleur et la localisation de la fraude fiscale. La commission recommande au ministre des Finances de poursuivre les initiatives requises à cet effet.

De Senaat,

Na onderzoek van het probleem van de fiscale fraude in België door zijn commissie voor de Financien;

Stelt vast:

1. Dat de fiscale fraude belangrijk blijft en dat de internationalisering van de economie en de opening van de grenzen de omvang daarvan dreigt te doen toenemen;

2. Dat door de fiscale fraude de nagestreefde inkomsten verminderen;

3. Dat de fiscale fraude asociaal is en ertoe leidt dat het deel dat iedereen moet dragen in de gemeenschappelijke lasten wordt verschoven naar anderen; dat ze de rechtvaardige behandeling van ieder individu in vraag stelt en aldus het vertrouwen in gevaar brengt in de organen die de eerbiediging ervan moeten verzekeren; dat zij leidt tot het in twiifel trekken van de democratische wettigheid van die organen;

4. Dat de fiscale fraude het probleem van de rijksschuld vergroot;

5. Dat de fiscale fraude een element van zware concurrentievervalsing vormt;

6. Dat de belastingbetalers die eerlijk en volledig hun fiscale en sociale verplichtingen nakomen de dupe zijn van de fraudeurs;

Doet de hiernavolgende aanbevelingen:

1. Fiscale fraude kan onder geen beding getolereerd worden en moet kordaat worden aangepakt;

2. De strijd tegen de fiscale fraude moet voor de administratie een absolute prioriteit zijn en zij moet over de middelen beschikken om de belasting juist te vestigen en te innen;

3. De maatregelen inzake fraudebestrijding dienen gericht te worden op:

a) De belastingwetgeving:

— De belastingwetgeving moet worden vereenvoudigd in de mate dat de complexiteit van onze samenleving en van onze economie het mogelijk maakt zonder de rechtvaardigheid in het gedrang te brengen;

— Het ontwerp van wet houdende het Wetboek van belastingprocedure moet de betrokken administraties doelmatige middelen verschaffen om de fiscale fraude te bestrijden — die eis beoogt in het bijzonder de onderzoeksmogelijkheden en de verjaring.

Dit ontwerp moet zo vlug mogelijk kracht van wet krijgen:

— Een wettelijk statuut voor alle belastingconsulenten moet worden uitgewerkt waarbij o.m. voorzien wordt in de vereiste professionele bekwaamheid en hun aansprakelijkheid;

— Het onderzoek van de uitbreiding van de anti-witwaswet tot de fiscale misdrijven zal worden voortgezet;

b) De administratie:

— De samenwerking tussen de belastingadministraties en de controlediensten van de andere besturen moet worden versterkt. Informatie met betrekking tot fiscale fraude verkregen door dergelijke samenwerking moet optimaal aangewend worden;

— Alle maatregelen tot uitvoering van reeds genomen wettelijke initiatieven dienen gebundeld te worden in een globaal actieplan tegen de fiscale fraude. Dit plan moet onder meer gericht zijn op de strijd tegen de BTW-carrousels, de handel in verlieslatende ondernemingen, de fraudesystemen georganiseerd door de financiële sector en gericht op de intensere controle van vooral de grote vennootschappen onder meer in de grote steden;

— Alle controlediensten van de belastingadministraties, en in het bijzonder die van de Bijzondere Belastinginspectie, moeten erop letten dat ze hun actie toespitsen op de zaken die een effectieve fiscale opbrengst hebben en op fraudes waar een betrouwbare daad noodzakelijk is;

— Er moet optimaal gebruik worden gemaakt van de instrumenten die haar verleend zijn om de strijd tegen de fiscale fraude efficiënt te voeren en in het bijzonder moet de detachering van ambtenaren van de belastingadministraties bij de parketten en de brigade belast met de strijd tegen de financiële misdrijven (GEFid) worden uitgevoerd;

c) De gerechtelijke overheid:

— Het gerecht moet fiscale fraude als een ernstig misdrijf beschouwen en als dusdanig vervolgen en straffen. Bij bestraffing van fiscale fraude moet de strafmaat in verhouding gebracht worden met de ernst van het delict. De opbrengsten uit fraude moeten verbeurd verklaard worden. Het gerecht moet te allen tijde vermijden dat misdrijven niet bestraft kunnen worden ingevolge procedurele kunstgrepen of ingevolge middelen die het mogelijk maken de verjaringstermijn uit te putten;

d) De belastingplichtige:

— De strijd tegen de fiscale fraude mag niet leiden tot een nog grotere conflictsituatie tussen de belastingplichtige en de overheid, maar moet steunen op een volwassen samenwerking tussen besturen en belastingplichtigen, waarbij beide partijen als gelijke partners over gelijke rechtsmiddelen beschikken;

— De overheid moet een actief informatie- en sensibiliseringsbeleid voeren om de zin van inning en besteding van de middelen duidelijker te maken;

4. De minister van Financiën brengt op geregelde tijdstippen de bevoegde ambtenaren-generaal samen die direct betrokken zijn bij deze problematiek en zulks met als doel:

— Het correct en zo wetenschappelijk mogelijk vaststellen van de maatregelen die reeds werden genomen alsmede de verifieerbare bereikte resultaten;

— Een verslag op te stellen waardoor het Parlement jaarlijks concreet de verwezenlijkingen kan beoordelen, alsmede de resultaten ervan, en de bijkomende maatregelen en middelen overwegen of beoordelen die ter beschikking van de administratie moeten worden gesteld;

5. De budgettaire middelen moeten worden vrijgemaakt zodat het ministerie van Financiën zo snel mogelijk het vijfjarenplan tot herstructurering van de fiscale administraties kan uitvoeren en, meer in het bijzonder, de informaticaverbindingen kan versterken tussen de nieuwe structuren. De taken in verband met de taxatie van gepensioneerden en «gewone» loontrekkenden moeten zo veel mogelijk geautomatiseerd worden — wat ook de formaliteiten vereenvoudigt — ten einde een maximum aantal middelen, menselijke onder meer, te kunnen inzetten voor de controle van de vennootschappen, vooral in de meest fraudegevoelige sectoren;

6. Met het oog op de internationale samenwerking ter bestrijding van de fraude moeten de richtlijnen en verordeningen betreffende de wederzijdse bijstand van de EU-lidstaten inzake directe en indirecte belastingen op meer intensieve wijze worden toegepast, alsook de bepalingen inzake fraude uit de bilaterale dubbele-belastingverdragen. In alle omstandigheden dient België erop toe te zien dat de administratieve bijstand en de fraudebestrijding op internationaal niveau wordt bevorderd;

7. Het is noodzakelijk te beschikken over meer wetenschappelijke gegevens betreffende de aard, de omvang en de lokalisatie van de fiscale fraude. De commissie beveelt aan dat de minister van Financiën daartoe de vereiste initiatieven zal voortzetten.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Didden (CVP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, deze resolutie betreffende de fiscale fraude vindt haar ontstaan in twee studiedagen die door de commissie voor de Financiën in mei

en juni 1993 werden georganiseerd. Verschillende aanbevelingen daarvan werden door de Regering reeds uitgevoerd. De fiscale ontvangsten van de eerste vier maanden van 1994 tonen aan dat dit niet zonder succes is gebleven.

Deze resolutie werd voorbereid in een werkgroep van de commissie voor de Financiën, waaraan alle fracties en een vertegenwoordiger van de minister van Financiën hebben meegewerkt. Door de vertegenwoordiger van de Regering werd meegedeeld dat de Regering zowel op wetgevend als op administratief vlak diverse maatregelen heeft getroffen of voornemens is uit te voeren. Zoals gezegd werd hierbij reeds succes geboekt. De minister van Financiën vermeldde onder meer dat de Bijzondere Belastinginspectie in 1992 meer dan 31 miljard belastingssupplementen heeft gevestigd tegenover slechts 13,4 miljard in 1989. In 1993 werden eveneens ruim 26 miljard aan belastingssupplementen gevestigd door deze administratie.

Bij de bespreking van het voorstel van resolutie werden diverse vragen gesteld over de werking van de BBI en over het twistpunt tussen deze dienst en de administratie van Belastingen over het cijfermateriaal van de gevestigde belastingssupplementen. Het initiatief van de Regering om via wetgevende en administratieve maatregelen de fiscale fraude te bestrijden lokte in de commissie zowel goedkeuring als kritiek uit. Een lid achtte het noodzakelijk dat de strijd tegen de fraude wordt voorafgegaan door een onderzoek naar de oorzaken ervan.

Er werd uitvoerig van gedachten gewisseld over de omvang van de fraude. Zowel de ramingen van de Nationale Bank als deze van professor Franck werden aan kritische beschouwingen onderworpen, zonder dat de commissie hierover eensgezindheid kon bereiken. Met tien tegen twee stemmen werd uiteindelijk een tekst aangenomen die bepaalt dat de fiscale fraude omvangrijk is, dat het de inkomsten van de Staat vermindert en dat de fraude een sociaal karakter vertoont, aangezien de gemeenschappelijke lasten door de fraudeurs naar andere schouders worden doorgeschoven. De fraude verhoogt bovendien het probleem van de rijks-schuld en vervalst de concurrentie tussen de ondernemingen.

De commissie formuleert de volgende aanbevelingen. De fraudebestrijding moet in de eerste plaats met wetgevende initiatieven worden aangepakt. Het verheugt mij dan ook dat de Regering zinnens is nog in de eerstkomende weken en maanden de wetgever een wetgevend initiatief voor te stellen, onder meer inzake de wetgeving op de fiscale procedures. Dat heeft de minister vandaag nog in de commissie aangekondigd.

Ten tweede, de fraudebestrijding is ook een administratieve aangelegenheid. Ook hier zijn er meerdere beslissingen genomen en aangekondigd.

Ten derde is er een taak weggelegd voor de rechterlijke macht. De resolutie geeft hiervoor concrete teksten.

Ten vierde, de relatie met de belastingplichtige is een belangrijke aspect. De belastingbetaler moet door de overheid als een volwassen partner worden beschouwd. De overheid moet derhalve een actief informatie- en sensibiliseringsbeleid voeren.

De commissie vraagt bovendien een jaarlijks verslag over de verwezenlijkingen van de administratie inzake de bestrijding van de fiscale fraude. Er wordt tevens gevraagd dat de minister het vijfjarenplan tot herstructurering van zijn eigen administratie zo snel mogelijk zou uitvoeren. Het ontwerp met betrekking tot Belgotax, dat deze week in de commissie werd goedgekeurd en dat binnenkort ook in de openbare vergadering zal worden besproken, moet in dat licht worden beschouwd. In verband met de omvang en de lokalisatie van de fiscale fraude wordt de minister aangespoord tot het nemen van initiatieven ten einde de wetenschappelijke gegevens over het fenomeen te kunnen beheersen en er inzicht in te krijgen.

Deze resolutie werd aangenomen met tien tegen twee stemmen en het verslag werd eenparig goedgekeurd. (Applaus.)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, ik stel voor de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende de fiscale fraude te onderbreken om de heer Anthuenis de gelegenheid te geven zijn mondelinge vraag te stellen aan minister De Galan. (Instemming.)

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ANTHUENIS AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN AAN DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «HET BETALEN VAN DE VOORSCHOTTEN VAN HET OCMW»

QUESTION ORALE DE M. ANTHUENIS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LE PAIEMENT DES AVANCES PAR LES CPAS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Anthuenis aan de minister van Sociale Zaken, Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het betalen van de voorschotten aan het OCMW».

Het woord is aan de heer Anthuenis.

De heer Anthuenis (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, via de pers vernam ik dat de Belgische steden en gemeenten zich zorgen maken over het toenemend aantal voorschotten dat de OCMW's uitbetalen op de sociale zekerheid. Zo zou in 12 jaar tijd het aantal gevallen gestegen zijn van 15 000 tot ongeveer 40 000, of een toename van 300 miljoen frank tot ongeveer 900 miljoen frank. Deze enorme toename van het aantal voorschotten is de oorzaak van de grote kosten — dossierbeheer en bankintresten — van de OCMW's. Op termijn kan deze nefaste evolutie leiden tot grote thesaurieproblemen voor de OCMW's.

Het is duidelijk dat de administraties efficiënter moeten gaan werken om de vertragingen binnen hun diensten weg te werken zodat de OCMW's minder voorschotten moeten uitbetalen.

Welke initiatieven zal de minister van Volksgezondheid nemen om op korte termijn de enorme achterstand van de administraties weg te werken?

Denkt de minister van Sociale Zaken aan het introduceren van een eigen voorschottenregeling voor de verschillende sociale administraties?

Zal er een ronde-tafelconferentie worden georganiseerd over deze problematiek? Indien ja, wanneer en wie zullen de gesprekspartners zijn?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Galan.

Mevrouw De Galan, minister van Sociale Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, deze vraag heeft betrekking op twee bevoegdheidsdomeinen. Ik zal antwoorden op het gedeelte betreffende de RSZ.

De RSZ centraliseert de inning van de sociale-zekerheidsbedragen en van de andere geldmiddelen — Fonds voor financieel evenwicht en rijkstoelagen — en verdeelt deze middelen maandelijks naargelang van de kasbehoeften.

Vertegenwoordigers van de parastatale sociale-zekerheidsinstellingen komen regelmatig bijeen op het departement om bepaalde kasproblemen, waartoe sommige regelingen aanleiding kunnen geven, te onderzoeken en op te lossen.

De wet van 30 maart 1994, die voorziet in het globaal beheer van de sociale zekerheid, zal deze procedure nog verbeteren, zodat geen enkele uitbetalingsinstelling nog te kampen heeft met kasmoeilijkheden.

Op haar persconferentie heeft de Vereniging van Belgische steden en gemeenten een ronde-tafel over de sociale zekerheid voorgesteld, om voor iedere sector van de sociale zekerheid een reeks specifieke maatregelen uit te werken die oplossingen moeten bieden voor de trage administratieve procedures die voor vele burgers nadelige gevolgen hebben.

Dit voorstel lijkt mij zeer interessant, zodat ik van plan ben die ronde-tafel te organiseren, welke ik als aanvulling beschouw van het wetsvoorstel dat mevrouw Anne-Marie Corbisier aan het Parlement heeft voorgelegd en dat reeds in de Kamer werd goedgekeurd.

Deze ronde-tafel zou kunnen plaatshebben in de maand september in het kader van de viering van vijftig jaar sociale zekerheid.

Wat tenslotte de sectoren van de sociale zekerheid betreft die rechtstreeks onder mijn bevoegdheid vallen, kan enkel de regeling voor de gewaarborgde gezinsbijslag nog voor problemen zorgen. Deze toelagen worden immers onder bepaalde voorwaarden toegekend aan personen zonder bestaansmiddelen of aan personen die het bestaansminimum ontvangen. Wanneer de aanvrager het bestaansminimum ontvangt en het OCMW dat deze uitkering uitbetaalt, de voor de RKW bestemde formulieren correct invult en met de administratie samenwerkt, wordt de gezinsbijslag snel toegekend. Er rijzen voornamelijk problemen wanneer er geen enkel dossier bestaat bij het OCMW, zodat een onderzoek naar de bestaansmiddelen van de betrokkene moet worden ingesteld, of wanneer het OCMW de aanvrager — een analfabeet, vreemdeling of kansarme — niet bijstaat in zijn administratieve handelingen. Dit lijkt mij een essentiële taak van de maatschappelijk werkers. Het is trouwens mijn bedoeling dit punt tijdens de ronde-tafel aan te kaarten.

Wat de gewone kinderbijslag betreft, wil ik de heer Anthuenis eraan herinneren dat één van mijn voorgangers, de heer Philippe Busquin, in dit stelsel een belangrijke hervorming heeft ingevoerd, zodat er thans zeer weinig gevallen overblijven waarin geen kinderbijslag wordt uitbetaald. De kinderbijslagfondsen behandelen de dossiers met de nodige spoed en betalen de bijslag als voorschot uit, zodat er in principe geen enkele onderbreking in de uitbetaling van deze uitkeringen is.

Mijnheer Anthuenis, ik hoop dat ik inzake de algemene regeling van de sociale zekerheid met de belofte van het organiseren van een ronde-tafel en met mijn verklaringen aangaande de kinderbijslag uw vraag grotendeels heb beantwoord. Ik ben mij ervan bewust dat de meeste problemen rijzen op het vlak van de werkloosheidsuitkeringen.

M. le Président. — La parole est à M. Santkin, ministre.

M. De Croo (VLD). — *Bis repetita placent!*

M. Santkin, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, non, je n'ai pas l'intention de répéter ce que vient de dire mon amie et collègue Mme De Galan. Celle-ci a d'ailleurs précisé que les compétences étaient bien déterminées en la matière — une fois n'est pas coutume! Il me semble donc relativement aisé de répondre à l'interrogation formulée par M. Anthuenis.

L'honorable membre se réfère à la conférence de presse de l'Union des villes et communes de Belgique qui a mis en exergue qu'entre 1981 et 1993, les avances payées par les CPAS pour les divers départements de la sécurité sociale avaient très fortement augmenté.

Je voudrais préciser à l'honorable membre que les CPAS ne perçoivent pas de remboursement de l'administration de la Santé publique pour de telles avances.

Ma compétence de ministre fédéral à l'égard des CPAS porte uniquement sur les remboursements du minimex et de l'aide sociale accordés sur la base de la loi de 1965.

Dans la situation qui nous occupe, l'ensemble des départements pour le compte desquels les CPAS octroient des avances sont directement concernés, comme vient de le préciser Mme De Galan.

C'est la raison pour laquelle les CPAS réclament la tenue d'une table ronde de la sécurité sociale qui réunisse l'ensemble des représentants de toutes les administrations sociales concernées.

En tant que ministre de l'Intégration sociale, j'ai aussi dans mes compétences les allocations aux personnes handicapées. A ce titre, je tiens à rappeler les efforts entrepris par ce département pour réduire les délais d'instruction des dossiers.

L'objectif politique que j'ai fixé, et qui avait d'ailleurs déjà été annoncé, est un délai moyen de sept mois d'ici à fin 1994. Cet objectif est déjà atteint dans certaines branches d'allocations. Les

chiffres avancés par les CPAS le prouvent, le délai de traitement des dossiers est un souci réel de l'administration qui gère les allocations aux handicapés, puisque leur part proportionnelle dans les avances des CPAS a diminué en douze mois, alors que le nombre absolu des allocations accordées a augmenté.

Remarquons en effet que dans les chiffres cités par les CPAS, le nombre d'avances a progressé globalement, mais que cette évolution s'est faite de manière très différente selon les départements.

De 1981 à 1993, en douze ans, la part proportionnelle des secteurs dans le nombre d'avances a évolué comme suit: dans le secteur des pensions, elle est passée de 47 p.c. à 17 p.c.; dans celui des allocations pour handicapés, de 12 p.c. à 7 p.c.; dans le secteur des allocations familiales, de 21 p.c. à 18 p.c. et dans celui des allocations de chômage, de 20 p.c. à 18 p.c.

Monsieur le Président, je répondrai favorablement à la proposition des CPAS d'organiser une table ronde. Il est, en effet, nécessaire de réduire au maximum les délais de traitement des dossiers dans l'ensemble des départements.

Comme l'Union des villes et communes, je suis convaincu qu'une mobilisation de toutes les énergies s'impose pour lutter contre les exclusions sociales et pour garantir à chaque citoyen le meilleur respect de ses droits dans le traitement de son dossier par chaque organisme social.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anthuenis voor een repliek.

De heer Anthuenis (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de beide ministers voor hun antwoord en ik reken erop dat zij hun belofte zullen nakomen en binnenkort een ronde-tafelconferentie zullen beleggen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE DE FISCALE FRAUDE

Hervatting van de beraadslaging

PROPOSITION DE RESOLUTION CONCERNANT LA FRAUDE FISCALE

Reprise de la discussion

De Voorzitter. — Wij hervatten de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende de fiscale fraude.

Nous reprenons la discussion de la proposition de résolution concernant la fraude fiscale.

Het woord is aan de heer Van Thillo.

De heer Van Thillo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, voor de tweede keer kan ik de rapporteur danken voor zijn goed verslag.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik op een bepaald ogenblik erg geschrokken ben toen ik op een persconferentie bepaalde cijfers hoorde vermelden, terwijl ik wist dat er in de commissie voor de Financiën cijfers werden besproken die uiteindelijk niet door iedereen werden aanvaard, niet werkelijk wetenschappelijk werden gestaafd en niet werden bewezen. In de media en in de publieke opinie heeft de commissie voor de Financiën de naam zeer voornaam en hoogstaand te zijn. Ik vraag me dan ook af of haar leden niet voorzichtiger moeten zijn wanneer zij zich tegenover de buitenwereld manifesteren. Ik meen dat we nooit de indruk mogen wekken dat we deze materie tot op de bodem hebben uitgediept en dus werkelijk met kennis van zaken kunnen spreken. Ik heb dan ook de neiging mijn collega's van de fractie voor te stellen ons bij de stemming over deze resolutie te onthouden.

Er is echter een maar. Ik weet ook dat er in ons land fraude wordt gepleegd. Ik heb wel de indruk dat we de neiging hebben onszelf als de grootste fraudeurs van Europa voor te stellen, alsof er in andere landen niet wordt gefraudeerd. Wij zijn natuurlijk niet de enigen. Dat betekent echter niet dat we de fraude niet in toom moeten houden.

In de commissie voor de Financiën hebben we getracht goede oplossingen te vinden, goede teksten te maken, om niet de indruk te wekken dat onze fractie voorstander is van de mogelijkheid om belastingen te ontwijken en de hele zaak op haar beloop wil laten. Wij willen effectief dat de fraude in toom wordt gehouden en daarom houd ik mijn persoonlijke opinie nog even in beraad en zal ik de VLD-fractie vragen deze resolutie zeer grondig te analyseren en op basis daarvan volgende week onze stem uit te brengen. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. van Weddingen.

M. van Weddingen (PRL). — Monsieur le Président, mon intervention sera brève. A mes yeux, le principal défaut de la proposition de résolution soumise à notre examen est de ne pas tenir compte des garde-fous nécessaires et indispensables à toute poursuite de la fraude fiscale. Un de ces garde-fous est la « réaffirmation » de la liberté du choix de la voie la moins imposée. Or, nous le savons tous, puisque nous en avons largement discuté au sein de cette assemblée, le Gouvernement l'a mise en péril en créant volontairement la confusion entre la fraude et le choix de la voie la moins imposée, laquelle constitue pourtant, nous semble-t-il, un droit élémentaire de tout citoyen d'un pays libre et démocratique. Nous aurions souhaité que la proposition de résolution soit précise et établisse la différence avec la vraie fraude qui, elle, est répréhensible.

Un deuxième principe n'est pas repris dans la proposition de résolution. Il s'agit du respect strict de la séparation des pouvoirs exécutif et judiciaire, laquelle a, une fois encore, été mise en péril par le Gouvernement lorsqu'il est revenu sur un certain nombre de principes instaurés voici sept ans par la charte du contribuable.

Le troisième principe non repris est le respect des droits de la défense du contribuable qui doit découler d'un code de procédure fiscale dont le rôle, comme celui de tout code de procédure, est de protéger le citoyen — dans le cas présent, le contribuable — contre les éventuels excès de l'autorité, en l'espèce le fisc, et non l'inverse. En d'autres termes, un code de procédure fiscale ne peut être un instrument de lutte contre la fraude fiscale, ce que laisse pourtant sous-entendre la proposition de résolution qui nous est soumise.

De plus, avant de jeter l'opprobre sur le fraudeur, nous devrions nous interroger sur les causes de la fraude. Si une augmentation de celle-ci devait être constatée, ce qui n'est nullement établi par les initiateurs de la résolution, il me semble que la première démarche devrait consister à supprimer les causes, au moins celles qui dépendent du pouvoir politique, à savoir, essentiellement, l'excès croissant de la pression fiscale et l'utilisation parfois contestable du produit de l'impôt. Je ne fais que reprendre les conclusions de la journée d'étude de la FEB tenue le 21 mars dernier sur le même sujet. Par la suite seulement, une répression drastique de la fraude serait légitime.

En outre, le contrôle et la répression de la fraude ne peuvent concerner le seul citoyen et épargner certaines organisations dites représentatives. Toute réduction efficace des pratiques frauduleuses suppose obligatoirement un large consensus social sans lequel les pires menaces seraient inefficaces. Or, ce consensus social que nous appelons de tous nos vœux est impossible si certains échappent à tout contrôle. A mon sens, une des premières étapes serait notamment le vote d'une loi qui, à l'instar de ce qui a été fait, à juste titre, pour les partis politiques, obligerait les syndicats à tenir une comptabilité ouverte et contrôlée par un réviseur d'entreprises ainsi qu'à rendre compte au fisc des revenus découlant des énormes sommes qu'ils recueillent. Les exemples récents sur lesquels je ne m'attarderai pas — nous ne sommes pas là pour polémiquer — ont montré que les plus grands fraudeurs n'étaient pas toujours ceux que d'aucuns ont pris l'habitude de désigner. La politique du « deux poids, deux mesures » ne sera jamais admise par le citoyen ni acceptée par nous, libéraux.

Enfin, nous contestons cette volonté de mettre aujourd'hui l'accent sur la répression de la fraude fiscale alors que le monde politique est impliqué dans bon nombre de problèmes non résolus. Cette démarche, qui ressemble fort à la recherche d'un bouc émissaire, nous paraît assez indécente. C'est la raison pour laquelle nous n'avons pas voulu participer de manière active au groupe de travail sur le sujet. Une réduction maximale de la fraude fiscale est notre objectif au moins autant que celui des initiateurs de la résolution, mais la manière et le moment nous heurtent.

Par contre, nous invitons tous ceux qui le souhaiteraient à une grande table ronde sur l'évolution et les causes de la fraude, à une discussion qui globaliserait tous les problèmes connexes, car ce qui doit avant tout retenir notre attention dans les circonstances actuelles, ce sont les causes du phénomène plutôt que ses effets. Ensuite, nous sommes bien évidemment disposés à prévoir tous les remèdes nécessaires à la fraude, dans le respect des principes que j'ai énoncés au début de mon exposé.

Quant à la résolution qui nous est proposée — un intervenant l'a dit avant moi, je crois —, elle ne se fonde sur aucune étude approfondie du phénomène de la fraude fiscale, de son ampleur, de son évolution, de ses causes. Je m'en tiendrai par conséquent à l'opinion que j'ai exprimée au début des travaux en commission, à savoir que cette résolution, ambitieuse par son sujet, mais indigente par son contenu, ne me semble pas digne d'un très long débat dans cette assemblée. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Geens.

De heer Geens (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, het verheugt me dat de Senaat dit voorstel van resolutie betreffende de fiscale fraude bespreekt en ik hoop dat het tijdens een volgende vergadering zal worden goedgekeurd.

Het voorstel van resolutie, en vooral de werkzaamheden in de commissie voor de Financiën over het thema van de fraude, de beheersing van de overheidsuitgaven en het management van het departement van Financiën, die een geheel vormen, hebben gewerkt als een soort van ontstekker, een *détonateur*. Zoals de rapporteur heeft onderstreept, heeft de Regering hierdoor een impuls gekregen om zelf een groot aantal initiatieven te nemen die zijn weergegeven in het verslag en in een nota van de minister van Financiën. Hiervoor wil ik de Regering gelukwensen.

Ik zal achtereenvolgens drie aspecten behandelen.

Ten eerste, de stelling dat de fiscale fraude een maatschappelijke kwaal is. Niemand kan dit ontkennen. Bovendien kan niemand ontkennen dat de omvang van de fraude in ons land zeer aanzienlijk is. Ik beweer niet dat wij de kampioenen zijn op dat vlak, maar in de internationale literatuur wordt ons land op dit vlak niet als een goed voorbeeld beschouwd.

Ik heb altijd zeer uitdrukkelijk erop gewezen dat het niet mogelijk is de fraude exact te berekenen. Niemand kan dat en dit is inherent aan het verschijnsel: wat niet bekend is, kan men ook niet optellen. Diegene die cijfers aanhaalt, neemt dus een risico, en ik heb daarvoor geen vrees.

De Nationale Bank van België stelt in een officieel document, bestemd voor de Regering, vast dat 15 pct. van het BNP in ons land langs het zwart circuit gaat. Door een kleine berekening kan men een globale raming maken, die volgens mij een cijfer van meer dan 450 miljard oplevert.

Een groot aantal onderzoeken, waarvan men de wetenschappelijke waarde kan betwisten, heeft hetzelfde resultaat gegeven. Er zal natuurlijk nooit iemand kunnen zeggen wie gelijk heeft en wie niet, maar niemand heeft dit cijfer tot op heden gecorrigeerd.

Bovendien stel ik vast dat een debat over de cijfers gemakkelijk wordt aangegrepen als een reden om een resolutie niet goed te keuren. Dit maakt mij woedend.

Op vele plaatsen werd over de omvang van de fraude gediscussieerd, maar daar blijft het ook bij. Dit debat is, ik wijk mijn woorden, jammer genoeg een alibi om er niets aan te doen. Meestal doven de discussies uit en krijgen de deelnemers een vrijbrief om hun handen in onschuld te wassen.

Men kan tientallen oorzaken opsommen, maar het gebrek aan gemeenschapszin is de belangrijkste oorzaak van fraude. De burgerzin neemt af naargelang de gemeenschapsvoorzieningen, of het beroep dat de burger op de overheid doet, toenemen.

Vaak gaat de bevolking ervan uit dat de overheid een derde persoon is. Er werd ooit gezegd *«Deutschland muß zahlen»*; iedereen kent de gevolgen. De gemeenschap, dat zijn wij. Tekortkomen aan de verplichtingen ten aanzien van de gemeenschap uit zich onder meer in de fiscale fraude.

Mij stoort het meest dat de fiscale fraude de eerlijke belastingbetaler, zowel de burger als de onderneming, benadeelt. Ondernemingen die hun fiscale verplichtingen nakomen, worden gestraft omdat hun concurrenten dit niet doen. Deze laatsten halen daaruit immers een niet-gerechtigd voordeel. De gelijkheid van concurrentievoorwaarden wordt hierdoor verbroken.

Als men de bevolking wil motiveren voor de strijd tegen de fiscale fraude, dan is dit het sterke argument: als iemand fraudeert, dan is dit steeds ten koste van iemand anders.

Wat is het gevolg van deze resolutie voor de wetgever? Men zou een lange reeks aanbevelingen kunnen formuleren, maar in de eerste plaats moeten duidelijke wetten worden gemaakt.

Mijnheer de minister, er moet een einde komen aan de wedloop naar «wettenmakerij». Dit geldt trouwens niet alleen voor het domein van de fiscaliteit. Er wordt soms voor de derde keer een wettekst gemaakt om de tweede tekst, die eveneens een correctie was van de eerste tekst, recht te zetten. Laten wij daar al eens mee beginnen.

Het Parlement moet ook toekijken op de werking van de administratie. De Senaat heeft ongeveer een jaar geleden een belangrijke discussie gevoerd over het management en de organisatie van het departement van Financiën. Op die discussie volgde een resolutie met aanbevelingen. Op dat vlak wordt er vooruitgang gemaakt, waarvoor mijn felicitaties, mijnheer de minister. Men is echter uit de Middeleeuwen onmiddellijk in de tijd van de elektronica en de informatica gestapt. Er zal dus nog veel geld moeten worden besteed, vele mensen aan het werk gezet, vele inspanningen geleverd en veel creativiteit aan de dag gelegd om een modern instrument te verkrijgen om de belastingen te innen en om de andere taken die tot de bevoegdheid van het departement van Financiën behoren, ordentelijk uit te voeren.

Tijdens een volgende vergadering van de commissie voor de Financiën hoop ik de minister te kunnen vragen wat er allemaal gebeurd is op het vlak van het management van zijn departement en hoe het staat met de uitvoering van onze aanbevelingen. De minister moet echter weten dat wij achter hem staan. Men kan het departement van Financiën niet gewoon behandelen als de andere departementen, waar de aanwervingen worden stopgezet en waar er wordt gesnoeid in de uitrustingsuitgaven.

In het Parlement willen wij ook de Regering geregeld tot de orde roepen en haar vragen wat zij heeft gedaan op het stuk van de fiscale fraude en welk resultaat dit heeft opgeleverd. Het is gemakkelijk te zeggen dat men de fiscale fraude niet kan berekenen, maar nog erger is dat er niet kan worden meegedeeld wat de fiscale maatregelen van de Regering opbrengen. Niemand kan zeggen in hoeverre de cijfers die bij het nemen van de maatregelen werden vooropgesteld, worden bereikt.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Ayant toujours prôché la patience, je souhaiterais citer un exemple qui prouve bien qu'il faut toujours attendre un certain temps avant de pouvoir réaliser une évaluation.

Nous venons de recevoir une étude effectuée par le service d'études du ministère des Finances. Pour la première fois, l'administration était enfin à même d'établir un bilan relativement précis des mesures adoptées dans la loi du 22 décembre 1989 que nous avons votée ensemble. Avant de procéder à cette évaluation intéressante, qui fait d'ailleurs état d'un rendement légèrement supérieur à celui annoncé lors du vote de la loi, il a fallu attendre la clôture définitive de l'exercice.

De heer Geens (CVP). — Het Parlement heeft de bevoegdheid om wetten te wijzigen en om bepaalde mechanismen te herzien. Niets belet ons dit te doen. Wij willen de Regering niet achtervolgen, maar wij vragen toch een jaarlijks sereen debat in het Parlement over de genomen initiatieven en de resultaten ervan.

Bij de aanvang zegde ik reeds dat de werkzaamheden van de Senaat een proces in gang hebben gezet. Daar ben ik blij voor, ook al heeft dit misschien hier en daar deining verwekt. Nu wordt er echter ten minste wat aan het probleem gedaan. Er rest echter nog veel te doen. Ik betreur wel dat onze collega's van de VLD zich verbergen achter een debat over de cijfers, maar weigeren samen met ons na te gaan wat er kan worden gedaan.

Mijnheer de minister, het departement van Financiën heeft een zeer goede studiedienst waar uitstekende documenten worden gemaakt. Deze dienst moet zich echter veel meer toespitsen op de fiscaliteit zelf, op haar resultaten, op de redenen waarom bepaalde resultaten niet worden bereikt, welke neveneffecten bepaalde maatregelen hebben, enz. Dat zou ook ons parlementair werk aanzienlijk verminderen en efficiënter maken.

Mijnheer de Voorzitter, ik hecht eraan de collega's die actief hebben meegewerkt aan het tot stand komen van deze resolutie te danken evenals de voorzitter van de commissie die met groot gezag de werkzaamheden heeft geleid. (Applaus.)

M. le Président. — La parole est à M. Vancrombruggen.

M. Vancrombruggen (PS). — Monsieur le Président, le texte qui nous est soumis constitue le fruit d'une profonde réflexion menée sur un thème captivant : la fraude fiscale.

Phénomène ancien aux contours multiples, la fraude fiscale reste un fléau qu'il convient de réprimer, même si, paradoxalement, elle semble souvent socialement acceptée.

Bien que difficilement appréciable quantitativement par définition et vu l'absence de moyens pour mieux la cerner, il n'est pas interdit de penser que la lutte contre la fraude apporterait, en cette période de crise, une manne substantielle de recettes.

Le manque à gagner engendré par cette fraude au détriment des ressources budgétaires hypothèque le soutien du Gouvernement aux projets novateurs, met en péril la bonne fin des programmes sociaux, économiques, environnementaux élaborés et, enfin, participe indirectement au détricotage du tissu social, élément essentiel de notre démocratie. Pour tout humaniste progressiste, c'est une situation intolérable.

La présente résolution a selon moi un double mérite.

Tout d'abord, elle existe. Par ce fait même, elle consacre une quasi-unanimité au sein de cette assemblée qui a exprimé sa volonté de voir cette problématique prise à bras-le-corps. C'est aussi une invitation ferme à ce Gouvernement, mais également à ceux qui lui succéderont, sachant que désormais, ils pourront s'appuyer sur le pouvoir législatif pour soutenir leur effort en ce domaine.

Enfin, elle propose des pistes de réflexion. Résolument non exhaustive, la liste des moyens de lutte contre la fraude à laquelle il nous est proposé de souscrire n'a pu rallier la même unanimité, chacun ayant sa propre sensibilité à cet égard. Elle se veut le reflet d'un consensus, ménageant les susceptibilités des signataires. Ainsi, ce texte ne pourrait être invoqué pour paralyser de nouvelles initiatives que je souhaite nombreuses en la matière.

Certains, et je les comprends, regretteront que la problématique de l'organisation et du management du ministère des Finances ait fait l'objet d'un autre document. Rappelons que seul un souci de clarté a présidé à l'adoption de deux textes distincts. Pour nous, socialistes, les deux thèmes sont trop étroitement liés pour être réglés séparément.

Les options retenues sur le plan administratif conditionnent et conditionneront toujours l'efficacité des textes que nous, pouvoir législatif, serions amenés à rédiger. Cela demeure une de nos priorités. Sur ce point, je ne peux que saluer mon collègue et ami Michel Daerden qui, au travers de son rôle de « taon-aiguillonneur », a permis une plus grande transparence des processus mis en place dans ce domaine.

Toujours sur le plan administratif, il importe de revaloriser aux yeux du contribuable le statut du personnel des Finances. Ainsi, des procédures moins arbitraires et un contact moins conflictuel, associés à l'éveil d'un civisme fiscal, ne peuvent qu'éradiquer la fuite ou la dissimulation de matières taxables.

A ce sujet — anecdote mais initiative appréciée —, je prends acte du fait que pour la déclaration à l'IPP 1994, l'administration des Finances a joint aux déclarations un prospectus explicitant le pourquoi de l'impôt, et sa destination. Cela va dans le sens que nous préconisons. J'espère toutefois qu'il en a été de même en ce qui concerne l'impôt des sociétés.

Mais revenons à la résolution. La simplification et le statu quo fiscal que nous prônons tirent leur origine d'une double constatation.

Premièrement, l'accumulation de textes fiscaux et leur fréquente modification font naître chez les protagonistes un sentiment d'insécurité qu'il convient d'apaiser. Cet état de fait a des répercussions négatives tant sur la vie privée que professionnelle des individus, et ce sans parler de la désorientation des agents des Finances au grand profit des ingénieurs fiscaux.

Deuxièmement, la difficulté pour les contribuables de maîtriser cette législation fouillée et opaque les conduit fréquemment à recourir aux services de « spécialistes », malheureusement pas toujours très scrupuleux.

Tout cela est évidemment très dommageable et conduit à une surenchère pour laquelle il n'y a que des perdants. Gâchis d'un potentiel humain et économique.

Ce combat, on ne peut accepter qu'il s'alimente au préjudice du citoyen moyen, et, par là même, nous conduise à baisser les bras. Aussi, la trêve des textes fiscaux préconisée ne doit, selon moi, pas s'interpréter comme une interdiction d'édicter des normes claires, précises et objectives qui — en s'attaquant aux abus détectés — amélioreront, et donc accroîtront, la perception des recettes fiscales.

Je tiens également à rappeler que notre marge de manœuvre en ces matières est grandement conditionnée par l'évolution que connaîtra la législation européenne. J'incite d'ailleurs nos représentants au sein des commissions européennes à se mobiliser hardiment sur les différents points à l'ordre du jour, et plus particulièrement pour ce qui touche à la levée du secret bancaire.

La fraude n'intéresse évidemment pas que les fraudeurs ! Chaque citoyen, à son niveau, doit se sentir concerné par elle.

Les plus démunis d'entre nous en sont affectés au travers de son effet « antiredistributif ». C'est pour eux un sujet de mécontentement que nous devons rencontrer.

Nous autres élus — responsables devant la nation — devons être, par notre attitude, à la base d'une dynamique remédiant à celle-ci, mais également éviter la gabegie des ressources que l'impôt procure à l'Etat.

Ne donnons pas aux fraudeurs des éléments, même simplistes, de justification.

Animés par un même esprit de solidarité, œuvrons tous pour que le principe d'égalité devant l'impôt ne soit pas un vain précepte lénifiant, camouflant mal des inégalités engendrées par la recherche du profit immédiat et subordonné à l'assouvissement d'intérêts particuliers.

J'aimerais enfin rappeler un passage d'un article du ministre Henrion consacré, en 1973, à la fraude fiscale. Je cite : « Nul ne peut songer à contester sérieusement, sur le plan des principes, que celle-ci — c'est-à-dire la fraude fiscale — « soit une faute morale et qu'elle constitue un délit social dont la répression peut être considérée comme un acte de défense sociale. »

Ces propos sont toujours d'actualité et, après avoir entendu aujourd'hui ceux de M. van Weddingen, je mesure le chemin parcouru par le PRL depuis 1973. En effet, il n'y a pas de miracles, l'Etat doit compenser en taxant davantage les revenus et les dépenses qui ne peuvent échapper à l'impôt, c'est-à-dire quasi exclusivement les revenus du travail et les dépenses de consommation.

Alors que les efforts consentis par la population atteignent un seuil de saturation, une juste perception de l'impôt apparaît comme un enjeu de première importance pour le parti socialiste. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Garcia.

De heer Garcia (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de strijd tegen de fiscale fraude is voor de SP een uitzonderlijk belangrijk politiek thema en dus een prioritaire doelstelling. Fiscale fraude is geen mythe, zoals sommigen het willen voorstellen. Ze bestaat spijtig genoeg echt. Hoewel het moeilijk is er een precies bedrag op te zetten, neemt iedereen aan dat de omvang ervan aanzienlijk is.

Fiscale fraude is onduldbaar, omdat fundamentele evenwichten in het maatschappelijk bestel erdoor worden ontwricht, omdat noodzakelijke middelen aan de gemeenschap erdoor worden onttrokken, omdat de lasten van de maatschappelijke solidariteit erdoor worden afgewenteld op andere vaak minder goeie belastingbetalers en omdat het de bevolking het gevoel geeft dat de fiscale rechtvaardigheid zoek is geraakt.

De jaren 80 werden gekenmerkt door een opzettelijk aan banden leggen van de slagkracht van de fiscale administratie en door de quasi-ontmanteling van de Bijzondere Belastinginspectie. Maar vanaf 1988 werd onder impuls van socialistische ministers bijzondere aandacht gevraagd voor de scheeftrekkingen in de fiscaliteit. Bij de regeringsvorming in 1992 werd de drastische aanpak van de fraude als een absolute noodzakelijkheid vooropgesteld.

Ter uitvoering van dit regeerakkoord hebben de Regering en het Parlement een merkwaardig aantal maatregelen genomen op wetgevend vlak om belastingontwijking en belastingontduiking te bekampen. Ik bespaar u de opsomming van al de maatregelen die ter zake werden genomen en die in het verslag worden vermeld.

Wegens het noodzakelijk tijdsverloop tussen het nemen van beslissingen en de concrete uitvoering ervan op het terrein, is het effect van deze maatregelen nog niet duidelijk zichtbaar, maar vergelijkende resultaatcijfers van 1992 en 1993 wijzen op een positieve evolutie.

De strijd tegen fraude in het algemeen, tegen zware fiscale fraude en tegen het witwassen van zwartgeld in het bijzonder, is in de eerste plaats de opdracht van de Regering in uitvoering van het regeerakkoord.

De verstoring van het economisch leven en de sociale en economische onrechtvaardigheden die voortvloeien uit deze laakbare activiteiten moeten prioritair en op permanente wijze de aandacht hebben van het Parlement. Daarom heeft de senaatscommissie voor de Financien na een aantal studiedagen en besprekingen in een speciale werkgroep een ontwerp van resolutie opgesteld dat hopelijk unaniem door de Senaat zal worden goedgekeurd. Deze resolutie mag in geen geval worden beschouwd als zijnde gericht tegen de actie van de Regering. Ze moet integendeel voor de Regering een aanmoediging betekenen om resoluut door te gaan met de strijd tegen de fiscale fraude zoals vooropgesteld in het regeerakkoord.

De resolutie bevat een reeks aanbevelingen in verband met de belastingwetgeving, de administratie, de gerechtelijke overheid en de Europese dimensie van de fraudebestrijding.

De resolutie suggereert dat de belastingwetgeving moet worden vereenvoudigd, maar toch slechts in die mate dat de complexiteit van het economisch en sociaal leven dit mogelijk maakt. Dit is zeker een zeer wijze suggestie. De rechtvaardigheid mag hierbij niet in het gedrang komen. Men mag niet de illusie wekken dat de belastingwetgeving drastisch kan worden vereenvoudigd zonder dat er aan deze essentiële elementen wordt geraakt.

De resolutie dringt erop aan dat het ontwerp betreffende de belastingprocedure zo vlucht mogelijk kracht van wet krijgt. Regering en Parlement moeten er over waken dat de betrokken administraties zo vlug mogelijk over alle doelmatige middelen beschikken om de fiscale fraude efficiënt te bestrijden.

Ter zake moet vooral worden gestreefd naar een grotere overeenstemming in de regelgeving inzake de directe en indirecte belastingen. Het moet mogelijk zijn om dit ontwerp nog dit jaar in het Parlement goed te keuren, zodat het vanaf juli 1995 in voege kan treden. Tevens moeten alle belastingconsulenten een wettelijk statuut krijgen, dat de vereiste professionele bekwaamheid en vooral hun aansprakelijkheid vastlegt. Hoewel de resolutie dat niet expliciet vermeldt, wil ik onderstrepen dat dit statuut er in geen geval mag toe leiden dat de fiscale fraude wordt toegedekt door invoering van het beroepsgeheim of dat afbreuk wordt gedaan aan de onderzoeksbevoegdheid van het belastingbestuur.

Een door de commissie aanvaard amendement voegt aan de resolutie toe dat het onderzoek van de uitbreiding van de anti-witwaswet tot de fiscale misdrijven zal worden voortgezet. Ik begrijp best dat deze wet niet blindelings kan worden uitgebreid en dat vooraf een evaluatie van de eerste resultaten moet worden gemaakt. Toch pleit de resolutie er heel duidelijk voor dat het de vaste wil van de Regering moet zijn om, voortbouwend op de opgedane ervaring, met bekwaame spoed de anti-witwaswet uit te breiden tot een aantal andere domeinen. Ik herinner hier graag aan mijn eigen wetsvoorstel tot uitbreiding van de anti-witwaswet, dat nu reeds een jaar oud is. Ik hoop dat dit nu zeer spoedig in de commissie voor de Financien zal worden besproken.

In 1993 werd aan de wet van juli 1990 een vervolgingsbeleid toegevoegd door het instellen van de « anti-witwas-commissie ». Deze commissie heeft echter een beperkte bevoegdheid, waardoor zij slechts een beperkt deel van de strafrechtelijke heling naar de dienst DEFO van de gerechtelijke politie voor verdere vervolging kan doorverwijzen. In het globaal plan werd beslist dat « de anti-witwas-commissie » moet nagaan of haar bevoegdheid niet moet worden uitgebreid naar andere materies, waaronder de fiscale fraude, de Europese fraude en de financiële misdrijven. Kan de minister mij zeggen of de commissie haar verslag reeds heeft bezorgd en welke haar suggesties ter zake zijn?

M. Maystadt, ministre des Finances. — La suggestion est d'augmenter son budget.

De heer Garcia (SP). — Het verheugt mij dat na een lange discussie in de commissie werd beslist de noodzakelijke bundeling in een globaal actieplan van alle maatregelen ter uitvoering van reeds genomen wettelijke initiatieven tegen de fiscale fraude in de resolutie te behouden. Het verheugt mij des te meer dat hieraan expliciet is toegevoegd dat dit plan moet gericht zijn op de zware fraude, de BTW-carrousels, de handel in verlieslatende ondernemingen, de fraudesystemen georganiseerd door de financiële sector en de intensere controle van de grote vennootschappen.

Het gaat hier dus niet, zoals aanvankelijk verkeerd was geïnterpreteerd, over de opstelling van een nieuw gemeenschappelijk belastingwetboek. De gedachte van een globaal actieplan staat in niets de nieuwe opdracht van de administrateur-generaal van belastingen in de weg, maar sluit zich hierbij aan. Ze onderstreept de noodzakelijkheid van een gecoördineerde uitvoering van de bestaande wetsbepalingen ten einde een duidelijk overzicht te krijgen van alle ingezette maatregelen voor de diverse fraudedomeinen en een globale strijd te voeren tegen de zware fraude, zoals exemplatief vermeld in de tekst van de resolutie.

Tijdens de commissiewerkzaamheden heeft de Regering bevestigd dat ze de genomen beslissingen inzake de detachering van ambtenaren van de belastingadministratie naar de parketten en de brigade belast met de strijd tegen de financiële misdrijven zal uitvoeren. Dit zal ongetwijfeld bijdragen tot de efficiëntie van de strijd tegen de fiscale fraude. Het is immers duidelijk dat het gerecht niet beschikt over voldoende gekwalificeerd personeel inzake fiscaliteit. De detachering van fiscale deskundigen kan dit verhelpen.

De beslissing tot detachering van fiscale ambtenaren naar de parketten werd reeds genomen ter gelegenheid van de begroting voor 1993, die in het Parlement werd goedgekeurd in december 1992.

Het ministerie van Financien heeft van de departementen Begroting en Openbaar Ambt blijkbaar de toestemming gekregen voor de ontwerp-koninklijke besluiten die de detachering regelen.

Nochtans blijkt er nog geen oproep gedaan te zijn naar kandidaten op de fiscale departementen zelf. Indien dit correct is, moet deze beslissing dringend concrete uitvoering krijgen.

M. Maystadt, ministre des Finances. — J'attends la confirmation écrite de l'accord de la Fonction publique.

M. Garcia (SP). — Cet accord écrit se trouve à votre département.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Il est peut-être arrivé ces derniers jours.

De heer Garcia (SP). — In het deel dat betrekking heeft op de gerechtelijke overheid, wordt bevestigd dat fiscale fraude als een ernstig misdrijf moet worden beschouwd en dat de strafmaat in verhouding moet worden gebracht met de ernst van het delict, terwijl de opbrengsten van de fraude verbeurd moeten worden verklaard.

Bepalingen die de rechten van de mens waarborgen, verbieden verjaringstermijnen af te schaffen, zoals aanvankelijk werd gesuggereerd. Deze termijnen werden verlengd. Het is nochtans duidelijk de opdracht van het gerecht te voorkomen dat wetsovertreders door procedurele kunstgrepen de gelegenheid krijgen de verjaringstermijnen uit te putten. Het zou mijns inziens zeer nuttig zijn concrete maatregelen uit te vaardigen die deze laatste intentie kunnen waarborgen.

Bijzonder belangrijk is ook de passage van de resolutie die voorziet in de gegergelde samenroeping van alle bevoegde ambtenaren-generaal die zijn betrokken bij de problematiek, met als opdracht: het correct en zo wetenschappelijk ondersteund mogelijk vaststellen van de reeds genomen maatregelen en de stand van hun uitvoering; de beoordeling van de bereikte resultaten; het Parlement hierover jaarlijks verslag uit te brengen ter beoordeling van de resultaten; de bijkomende maatregelen te overwegen die moeten worden uitgevoerd ter verbetering van de resultaten.

Deze tekst beantwoordt aan de stelling die ik zelf had vooropgesteld, met name de evaluatie van de genomen maatregelen en een resultaatverbintenis om de uitgevoerde maatregelen jaarlijks aan het Parlement te rapporteren. De slagkracht van de administratie zal hierdoor ongetwijfeld gevoelig worden verhoogd.

De resultaten dringt erop aan de nodige budgettaire middelen vrij te maken om het vijfjarenplan tot herstructurering van de fiscale administraties zo snel mogelijk te kunnen uitvoeren. De gedeeltelijke automatisatie van de taxatie moet immers de nodige middelen samenbrengen om de controle op de vennootschappen in de meest fraudegevoelige sectoren te versterken. Er kan inderdaad niet langer worden geduld dat grote maatschappijen, vaak met internationale bindingen, slechts zeer sporadisch — soms slechts éénmaal om de tien jaar — op oppervlakkige wijze worden gecontroleerd bij gebrek aan voldoende bevoegde ambtenaren.

Mijnheer de minister, in de resolutie van het SP-congres van 18 en 19 december 1993 lezen wij onder meer dat we een toekomst wensen waarin fraude hard wordt aangepakt en zonder onderscheid moet worden bestreden. De spelregels moeten door iedereen worden gerespecteerd. Fraude gaat immers in de eerste plaats ten koste van degenen die het spel wel correct spelen. De werknemers, de zelfstandigen en de ondernemers die zich niet onttrekken aan de maatschappelijke solidariteit, zijn de dupe van de fraudeurs.

Het voorstel van resolutie dat vandaag wordt besproken en waaraan de SP actief heeft meegewerkt, zal door onze fractie dan ook met overtuiging worden goedgekeurd. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de beraadslaging over het voorstel van resolutie betreffende de fiscale fraude, verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion de la proposition de résolution concernant la fraude fiscale, je la déclare close.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

We stemmen later over het voorstel van resolutie in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de résolution.

VOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het Bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de voorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

1. Par M. de Donnée instaurant les travaux d'intérêt général comme mesure de substitution applicable aux mineurs d'âge;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend:

1. Door de heer de Donnée strekkende om dienstverlening in te voeren als alternatieve straf voor minderjarigen;

2. Par M. Suykerbuyk modifiant l'article 382 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat.

2. Door de heer Suykerbuyk tot wijziging van artikel 382 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Over de inoverwegingneming zal later worden beslist.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het Bureau heeft volgende interpellatieverzoeken ontvangen:

1. Van de heer Maertens tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de risico's en het gebrek aan maatregelen inzake het gifgasmunitiestort 'Paardenmarkt' voor de kust van Heist-Duinbergen »;

Le Bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes:

1. De M. Maertens au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « les risques et l'absence de mesures concernant le dépôt de munitions contenant des gaz toxiques, lequel porte le nom de 'Paardenmarkt' et se situe devant la côte de Heist-Duinbergen »;

2. Van de heer Goovaerts tot de minister van Financiën over « de rol van de Regering en de omstandigheden en de gevolgen van het afspringen van het privatiseringsproces van de NMKN ».

2. De M. Goovaerts au ministre des Finances sur « le rôle du Gouvernement, ainsi que les circonstances et les conséquences de l'échec du processus de privatisation de la SNCI ».

De datum van deze interpellaties wordt later bepaald.

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

Onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 18 h 5 m.)

(La séance est levée à 18 h 5 m.)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de in overweging genomen voorstellen:

Liste des propositions prises en considération:

A. Voorstellen van wet:

Tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europese Parlement (van mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen c.s.);

A. Propositions de loi:

Modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l'élection du Parlement européen (de Mme Van den Poel-Welkenhuysen et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Tot wijziging van artikel 13 van de nieuwe gemeentewet, met betrekking tot de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester door de gemeenteraad (van de heer Desmedt).

Modifiant l'article 13 de la nouvelle loi communale, en ce qui concerne l'élection du bourgmestre par le conseil communal (de M. Desmedt).

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

B. Voorstel van resolutie:

Inzake internationale wapenembargo's (van mevrouw Maes).

B. Proposition de résolution:

Concernant les embargos internationaux sur les armes (de Mme Maes).

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Renvoi à la commission des Relations extérieures.